

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd. Genom lagen bestäms om sådana stöd för utveckling av landsbygden som medfinansieras av Europeiska unionen och som syftar till att ersätta de olägenheter som nordliga mindre gynnade naturbetingade förhållanden medför för jordbruket, utveckla och främja hållbart utnyttjande av förnybara naturresurser på landsbygden och förbättra miljöns tillstånd samt främja animalieproduktionsdjurens välbefinnande.

Rådets förordning gällande landsbygdsutveckling antogs den 20 september 2005. Syftet med den föreslagna lagen är att i fråga om de fyra axlar som ingår i förordningen bestämma om stöd enligt axel 2, som gäller förbättring av miljön och landsbygden. I den föreslagna lagen bemyndigas statsrådet att utfärda närmare bestämmelser om ett flertal detaljer och jord- och skogsbruksministeriet att utfärda bestämmelser av teknisk natur.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2007. Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2007 och avses bli behandlad i samband med den.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Inledning.....	3
2. Nuläge.....	4
Kompensationsbidrag	6
Miljöstöd för jordbruket	7
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	8
4. Propositionens konsekvenser	8
4.1. Ekonomiska konsekvenser	8
4.2. Konsekvenser för myndigheterna.....	9
4.3. Konsekvenser för miljön.....	9
4.4. Samhälleliga konsekvenser	9
5. Beredningen av propositionen.....	9
6. Samband med andra propositioner	10
DETALJMOTIVERING	10
1. Lagförslag	10
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter	27
3. Ikraftträdande.....	29
4. Förhållande till grundlagen och lagstiftningsordning.....	29
LAGFÖRSLAG	33
om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd	33

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Politiken för utveckling av landsbygden utgör ett led i Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik. Den spelar en viktig roll under programperioden 2007—2013 när det gäller att uppnå gemenskapens viktigaste prioriteringar. Det är en utmaning för landsbygdsutvecklingspolitiken att försöka uppnå de mål för stödjande av tillväxt, sysselsättning och hållbar utveckling på landsbygdsområdena inom gemenskapen som uppställdes i Lissabon och Göteborg och som har preciseras senare.

Som landsbygdsutveckling betraktas framför allt verksamhet som syftar till att utveckla näringsverksamheten på landsbygden, förbättra gårdsbrukets konkurrenskraft, främja hållbart utnyttjande av förnybara naturresurser och förbättra boendemiljön på landsbygden. Under Finlands medlemskap i EU har landsbygdsutvecklingen understötts på ett mångsidigt sätt med medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder och finansiella instrument för Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik samt helt och hållet med nationella medel.

Efter reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens har landsbygdsutvecklingen intagit en allt viktigare position när det gäller att hjälpa landsbygdsområden att svara på dagens ekonomiska, sociala och miljömässiga utmaningar. Mer än 90 procent av den utvidgade unionens areal består av landsbygdsområden, och inom den nya rättsliga ramen vilar tonvikten tydligare än förut på att förbättra tillväxt och sysselsättning på landsbygdsområdena i enlighet med Lissabonstrategin samt att främja en hållbar utveckling i enlighet med de mål för hållbar utveckling som antogs i Göteborg.

Under programperioden 2007—2013 baserar sig utvecklingen av landsbygden på rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbrukets fonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), nedan EG:s landsbygdsförordning, samt på rådets beslut om gemenskapens

strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperioden 2007—2013) (2006/144/EG), vilket utfärdats med stöd av den nämnda förordningen. I riktlinjerna anknyts landsbygdsutvecklingspolitiken till gemenskapens ovan nämnda mål för tillväxt, sysselsättning och hållbar utveckling som fastställdes i Lissabon och Göteborg. I riktlinjerna presenteras en strategi och alternativ för medlemsstaterna när dessa planerar sin nationella strategi och landsbygdsutvecklingsprogrammen.

Medlemsstaterna modifierar gemenskapens prioriteringar enligt riktlinjerna och beaktar samtidigt sina nationella och regionala mål i nära samråd med kommissionen så att det utformas en nationell strategi för landsbygdsutveckling, vilken utgör referensramen för utarbetandet av landsbygdsutvecklingsprogrammen. Riktlinjerna kan också ses över senare i synnerhet för att förändringarna i gemenskapens målsättningar skall kunna beaktas.

I EG:s landsbygdsförordning förutsätts att varje medlemsstat utformar sin egen nationella strategiska plan för landsbygdsutveckling. Enligt förordningen genomförs den nationella strategiska planen genom landsbygdsutvecklingsprogram via ett antal åtgärder som samordnas i enlighet med de axlar som anges i avdelning IV i förordningen. De fyra axlarna har indelats som följer: 1) att förbättra konkurrenskraften inom jord- och skogsbruket, 2) att förbättra miljön och landsbygden, 3) livskvalitet och diversifierad ekonomi på landsbygden samt 4) Leader.

Enligt 4 § i lagen om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden (532/2006) ansvarar jord- och skogsbruksministeriet för utarbetandet, genomförandet och övervakningen av den nationella planen för utveckling av landsbygden (den strategiska plan som förutsätts i EG:s landsbygdsförordning) samt för att de mål som ingår i planen samordnas med Europeiska gemenskapens prioriteringar för landsbygdsutvecklingen och gemenskapens övriga politikområden. I

Finland har den nationella planen för utveckling av landsbygden beretts som en helhet så att den gäller hela Finland. Den nationella planen utgör grunden för landsbygdsutvecklingsprogrammen för Fastlandsfinland och Åland. Statsrådet beslutade om godkännandet av den nationella planen för utveckling av landsbygden den 3 augusti 2006 innan planen skulle sändas för kännedom till Europeiska gemenskapernas kommission.

Landsbygdsutvecklingsprogrammen samt de åtgärder och stödssystem som ingår i dem bereddes i arbetsgrupper på bred basis. I arbetsgruppsarbetet deltog utöver myndigheter också företrädare för olika intressegrupper, t.ex. företrädare för producent-, rådgivnings- och olika medborgarorganisationer samt företrädare för forskningsinstitut och lokala aktionsgrupper.

På basis av den ovan nämnda nationella planen för utveckling av landsbygden utarbetade jord- och skogsbruksministeriet ett förslag till landsbygdsutvecklingsprogram och svarade för dess samordning med Europeiska gemenskapens övriga finansiella instrument och program. Statsrådet beslutade om godkännandet av förslaget till landsbygdsutvecklingsprogram den 3 augusti 2006 innan förslaget skulle sändas till Europeiska gemenskapernas kommission.

Europeiska gemenskapernas kommission beslutar om landsbygdsutvecklingsprogrammets acceptabilitet efter att det har behandlats av den landsbygdsutvecklingskommitté som avses i artikel 90 i EG:s landsbygdsförordning.

Det landsbygdsutvecklingsprogram som utarbetas i Finland utifrån den nationella planen för utveckling av landsbygden innehåller sakkomplex som ingått i flera separata program under programperioden 2000—2006. Utöver det horisontella landskapsutvecklingsprogram som genomförs i hela Fastlandsfinland medfinansierar EU regionala program enligt mål 1 och 2, det regionala programmet för utvecklandet av landsbygden samt horisontella program enligt mål 3 och strukturprogram för fiskerinäringen. Dessutom medfinansierar EU fyra s.k. gemenskapsinitiativ. Program enligt mål 1

genomförs i Norra och Östra Finland och det regionala programmet för utvecklandet av landsbygden genomförs i Södra och Västra Finland i områden utanför programmet enligt mål 1. Inom det regionala programmet för utvecklandet av landsbygden och inom programmen enligt mål 1 används i hög grad samma instrument för landsbygdsutveckling. Programmen inrymmer såväl utvecklingsprojekt för jord- och skogsbruket som övriga utvecklingsprojekt för landsbygden.

Åland har ett särskilt landsbygdsutvecklingsprogram. Programmet har många gemensamma drag med programmen för fastlandet, även om systemen för Åland inte är lika omfattande.

Av de ovan nämnda programmen skall kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket enligt det horisontella programmet för utveckling av landsbygden regleras med stöd av den föreslagna lagen under programperioden 2007—2013.

2. Nuläge

Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar, nedan EG:s förordning om landsbygdsutveckling, utgör den grundläggande rättsakten för utveckling av landsbygden under den nuvarande programperioden 2000—2006. Kommissionen har dessutom antagit förordning (EG) nr 817/2004 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden.

Under programperioden 2000—2006 finansieras

landsbygdsutvecklingsprogrammen i Finland till största delen via de ovan nämnda programmen, där gemenskapens finansieringskällor varierar i fråga om olika åtgärder. Åtgärder för landsbygdsutveckling har i huvudsak ingått i program som finansierats från EG:s strukturfonder och Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Utöver programmen har åtgärder för landsbygdsutveckling också

finansierats genom olika slags nationella stödssystem. Tillämplig EG-lagstiftning och nationell lagstiftning i fråga om programmen, finansieringen av åtgärder för utveckling av landsbygden och administreringen av dessa har utretts i regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden (RP 35/2006 rd).

Förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd som medfinansieras av EG påverkas också av EG-lagstiftningen inom andra områden. I fråga om dessa stöd tillämpas rådets förordning (EG) nr 1260/1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonden och de genomförandeförordningar som kommissionen antagit med stöd av den, av vilka den viktigaste är kommissionens förordning (EG) nr 448/2004 om ändring av förordning (EG) nr 1685/2000 om närmare bestämmelser för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1260/1999 avseende stödberättigande utgifter i samband med insatser som medfinansieras av strukturfonderna och om upphävande av förordning (EG) nr 1145/2003. Dessutom skall stödet till landsbygdsutveckling vara följdriktigt och förenligt med de åtgärder som genomförs i enlighet med EG:s övriga politikområden. I synnerhet EG:s bestämmelser om statligt stöd och principerna för offentlig upphandling styr förutsättningarna för beviljande av stöd till landsbygdsutveckling och bedömningen av godtagbara utgifter som ligger till grund för stödet.

De kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket som betalas till jordbrukarna ingår i det horisontella programmet för utveckling av landsbygden, vars andel av den totala finansieringen av åtgärderna för landsbygdsutveckling har uppgått till ca 85 procent under den pågående programperioden. Dessa stöd betalas årligen till jordbrukarna i huvudsak som arealbaserat stöd. Stöden har administrerats samtidigt och med iakttagande av mycket likartade förfaranden som de stöd som helt och hållet finansieras av EU, t.ex. samlat gårdsstöd. De nämnda stöden har helt och hållet finansierats av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden

för jordbruket (EUGFJ-G), som också har varit finansieringskälla för de EU-medfinansierade kompensationsbidragen och miljöstöden för jordbruket.

Under programperioden 2000–2006 har de kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket som ingår i det horisontella programmet för utveckling av landsbygden genomförts nationellt genom lagen om finansiering av landsbygdsnäringar (329/1999) och de förordningar av statsrådet och av jord- och skogsbruksministeriet som utfärdats med stöd av den. Med stöd av lagen om finansiering av landsbygdsnäringar har också genomförts system för stödjande av gårdsbruk och företagsverksamhet på landsbygden. Lagen om finansiering av landsbygdsnäringar trädde i kraft stegvis för dessa olika helheter. Till en början trädde de helheter som gäller kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket i kraft och senare den övriga helheten för utveckling av landsbygden. De praktiska förfarandena och finansieringsförfarandena för de övriga stöden för landsbygdsutveckling har uppvisat differenser i jämförelse med motsvarande förfaranden för kompensationsbidraget och miljöstödet för jordbruket.

Den föreslagna lagen, genom vilken de stöd som ingår i axel 2 enligt EG:s landsbygdsförordning får en egen lagstiftning, skapar klarhet i den nuvarande situationen. Stöden omfattar i artikel 37 i EG:s landsbygdsförordning avsedda stöd för naturbetingade svårigheter i bergsområden och stöd i områden där det finns andra svårigheter, i artikel 39 avsedda stöd för miljövänligt jordbruk, i artikel 40 avsedda stöd för djurens välbefinnande och i artikel 41 avsedda stöd för icke-produktiva investeringar.

När det gäller stöd för miljövänligt jordbruk (miljöstöd för jordbruket i den finska lagstiftningen) och stöd för naturbetingade svårigheter (kompensationsbidrag i den finska lagstiftningen) innehåller kommissionens förordning (EG) nr 817/2004 många hänvisningar till kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes

genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92. Rättsakten ersattes 2004 av kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare. Under programperioden 2007—2013 kommer förfarandena för kompensationsbidrag (stöd för naturbetingade svårigheter), miljöstöd för jordbruk (stöd för miljövänligt jordbruk) och stöd för djurens välbefinnande i hög grad att följa förfarandena enligt det integrerade administrations- och kontrollsystem om vilket föreskrivs i kommissionens ovan nämnda förordning (EG) nr 796/2004. Förfaringssätten avviker från de övriga axlarna enligt EG:s landsbygdsförordning, vilka omfattar bl.a. de ovan nämnda systemen för stöd till gårdsbruk och företagsverksamhet på landsbygden.

Med anledning av de skäl som klarlagts ovan utfärdas det utöver den föreslagna lagen separata bestämmelser om stöd som beviljas för att utveckla näringsverksamheten på landsbygden och förbättra trivselen och levnadsförhållandena för landsbygdsinvånarna. I lagen i fråga bestäms om företagsstöd och projektstöd.

Kompensationsbidrag

Ända sedan Finland blev medlem i EU har kompensationsbidrag betalats ut till jordbrukarna varje år. Under programperioden 1995—1999 betalades hektars- och djurbaserat kompensationsbidrag, men under programperioden 2000—2006 har stödet baserat sig på åkerarealen. Under de första åren av Finlands medlemskap i EU täckte det till kompensationsbidrag berättigande området 85 procent av åkerarealen i Finland. Från och med 2000 har också det sydligaste Finland omfattats av kompensationsbidraget.

Under programperioden 2000—2006 regleras stöd till mindre gynnade områden

och områden med miljöbetingade restriktioner i kapitel V i EG:s förordning om landsbygdsutveckling. Kompensationsbidrag är en synnerligen viktig åtgärd för Finland. Det utgör ett viktigt led i den grundläggande försörjningen för jordbruksföretagen. Syftet med systemet för kompensationsbidrag är att säkra fortsatt, i miljöhänseende hållbart jordbruk i de nordliga naturförhållandena som är mindre gynnsamma för idkande av jordbruk. Fortsatt jordbruk som beaktar goda miljöförhållanden säkerställer för sin del stombebyggelsen på landsbygden, vilket vidmakthåller en livskraftig landsbygd och ett vårdat kulturlandskap på landsbygden.

Jämfört med det nuvarande systemet för kompensationsbidrag innebär EG:s landsbygdsförordning att normal god jordbrukssed i fortsättningen ersätts av tvärvillkor. Tvärvillkoren indelas i två delar: föreskrivna verksamhetskrav samt god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. När det gäller föreskrivna verksamhetskrav innehåller bilaga III till rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 en förteckning över rådets direktiv och förordningar med särskilt angivna artiklar som jordbrukarna skall iakttä som en del av tvärvillkoren. Direktiven och förordningarna har genomförts nationellt i Finland genom vissa författningar. Författningarna och de övriga samlade tvärvillkoren har klargjorts i guider som sänts till jordbrukarna.

Enligt 5 § 2 mom. i lagen om finansiering av landsbygdsnäringar förutsätts beträffande kompensationsbidraget att stödtagaren är bosatt på den ort där landsbygdsföretaget är beläget eller på ett sådant avstånd därifrån att företaget blir skött på lämpligt sätt med beaktande av bl.a. bestämmelserna i djurskyddslagen (247/1996). Boendekravet togs in i lagen under riksdagsbehandlingen med anledning av de fall av djurplåger som

inträffade vid den tidpunkt då lagen stiftades. Syftet med bestämmelsen var att också med hjälp av stödvillkor föregripa att djur behandlas illa. De tvärvillkor enligt rådets förordning (EG) nr 1782/2003 som utretts ovan infördes som villkor för EU:s direkta utbetalningar vid ingången av 2005. Av de föreskrivna verksamhetskrav som avses i förordningen börjar de EU-direktiv som gäller djurens välbefinnande tillämpas som villkor för EU:s direkta utbetalningar vid ingången av 2007. Tidpunkten är densamma som den då landsbygdsutvecklingsprogrammet för programperioden 2007—2013 börjar tillämpas.

Tillämpning av de tvärvillkor som utretts ovan utgör i fortsättningen grund för erhållande av kompensationsbidrag, vilket innebär att beaktande av djurskyddskraven också den vägen blir ett led i kompensationsbidraget. De mål som uppställts för det nationellt reglerade boendekravet beträffande kompensationsbidraget under programperioden 2000—2006 kan nås via de tvärvillkor som anknyts till kompensationsbidraget vid ingången av 2007 och via tvärvillkoren i samband med de övriga stödsystemen. I den nya lagen föreslås därför inte någon bestämmelse om boendekrav.

År 2005 betalades kompensationsbidrag ut till mer än 65 000 jordbrukare (95 procent) och för 94 procent av den jordbruksmark som står till förfogande.

Miljöstöd för jordbruket

Systemet för miljöstöd för jordbruket och systemet för kompensationsbidrag har genomförts under hela den tid Finland varit medlemskap i EU. I kapitel VI i EG:s förordning om landsbygdsutveckling finns grundläggande bestämmelser om miljöstöd för jordbruket (stöd för miljövänligt jordbruk). Enligt EG:s landsbygdsförordningen liksom enligt förordningen om landsbygdsutveckling är stödet obligatoriskt för medlemsstaterna. Normal god jordbrukssed, som stått som utgångsnivå för miljöstöd för jordbruket, ersätts i fortsättningen av de tvärvillkor som

utretts ovan.

Syftet med miljöstöd för jordbruket är att bevara och förbättra markens produktionsförmåga, minska belastningen på miljön, minska riskerna vid användning av bekämpningsmedel, värna om naturens mångfald i jordbruksområden och vårda landsbygdslandskapet. Miljöstödet hjälper jordbrukarna att anpassa sig till de allt striktare miljöskyddskraven. Stödet sporrar till att fortsätta att idka jordbruk, producera högklassiga och rena livsmedel samt bidra till att vidmakthålla en livskraftig landsbygd. Verkningarna av miljöåtgärderna ses långsamt i vattendragen och den övriga miljön. För att bestående verkningar skall åstadkommas är det viktigt att fortsätta med ett likartat system som för närvarande. Finlands läge som en kuststat vid Östersjön och de rikliga vattendragen i landet förutsätter långsiktiga miljövårdsåtgärder inom jordbruket.

I artikel 36 i EG:s landsbygdsförordning föreskrivs om möjligheten att införa stöd för främjande av effektiv skötsel av Natura 2000-områden. Med miljöstöd för jordbruket främjas naturens mångfald i jordbruksområden och i synnerhet Natura 2000-jordbruksområden. Det föreslås därför inte något separat Natura 2000-stödsystem för jordbruksmark. I den nämnda artikeln bestäms dessutom om stöd som är kopplat till Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, som gäller gemenskapens vattenpolitiska ramar, nedan vattenramdirektiv. Miljöstöd för jordbruket är den primära metoden för att minska den belastning som jordbruket medför för vattendragen. Miljöstödsinsatser för jordbruket är centrala vid verkställigheten av förvaltningsplaner enligt vattenramdirektivet. Det föreslås därför inte något särskilt stödsystem som har samband med vattenramdirektiv.

Under programperioden 2000—2006 har miljöstödet för jordbruket bestått av bas- och tilläggsåtgärder samt miljöspecialstöd. År 2005 betalades miljöstöd till mer än 64 000 jordbrukare (93 procent). År 2005 omfattade åkerarealen enligt åtagandet för de jordbrukare som förbundit sig till systemet för miljöstöd 91 procent av den jordbruksmark som står till förfogande.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

I denna proposition föreslås att det stiftas en ny lag om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd. Lagen om finansiering av landsbygdsnärningar stiftades 1999, och den har ändrats sex gånger (44/2000, 1387/2001, 225/2002, 274/2003, 267/2004 och 693/2004). Största delen av ändringarna har gällt annan landsbygdsutveckling än kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket.

Avsikten är att den föreslagna lagen på ett centraliserat sätt skall reglera sakkomplex som ingår i axel 2 enligt EG:s landsbygdsförordning. Målet är att skapa klarhet i den nuvarande författningsstrukturen så att likartade sakkomplex bildar en egen laghet. Med hänsyn till olikheterna hos stödsystemen enligt lagen om finansiering av landsbygdsnärningar och problemen i anslutning till lagstiftningens struktur är det ändamålsenligast att revidera lagen i fråga så att bestämmelser om stödsystem med klart olika mål och genomförandesätt finns i separata lagar.

I den föreslagna lagen föreslås för statsrådet och jord- och skogsbruksministeriet mera detaljerade bemyndiganden än tidigare att utfärda närmare bestämmelser genom förordningar. Det föreslås dessutom att Landsbygdsverket skall få befogenheter att ha hand om uppgifter som hör till området för lagförslagets tillämpningsområde och att meddela föreskrifter av teknisk natur i frågor som gäller verkställigheten av stöd.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Ekonomiska konsekvenser

De ekonomiska konsekvenserna av propositionen uppkommer av stöd enligt axel 2 för landsbygdsutvecklingsprogrammet för Fastlandsfinland. Den totala stödfinansieringen består av

landsbygdsfondens medfinansiering och statens medfinansiering. Finansieringen från landsbygdsfonden fastställs för varje medlemsstat som ett led i godkännandet av programmet, och finansieringsbeloppet beräknas på basis av den statliga finansiering som reserverats för de åtgärder som ingår i programmet.

Det beräknas att andelen för landsbygdsutvecklingsprogrammet för Fastlandsfinland uppgår till sammanlagt ca 2 063 miljoner euro av den finansiering enligt EG:s landsbygdsförordning för åtgärder för landsbygdsutveckling som anvisas som disponibla medel för Finland, inklusive s.k. moduleringsmedel. Den nationella programfinansieringen är ca 4 563 miljoner euro, dvs. finansieringsramen för programmet uppgår till sammanlagt 6 626 miljoner euro. Inom programmet uppgår andelen för axel 2 till sammanlagt ca 5 416 miljoner euro, varav statens andel är 3 898 miljoner euro.

Det beräknas att under perioden 2007—2013 reserveras som landsbygdsfondens medfinansiering och den nationella medfinansieringen sammanlagt 2 447,0 miljoner euro, varav statens andel är 1 760,3 miljoner euro, för finansiering av miljöstöd för jordbruket, stöd för icke-produktiva investeringar och stöd för djurens välbefinnande. Medlen budgeteras under moment 30.20.43 i statsbudgeten. År 2007 beräknas behovet av anslag för betalning av de ovan nämnda stöden uppgå till sammanlagt 332,5 miljoner euro. Av beloppet finansieras 21,5 miljoner euro med en post som överförs från det föregående året och 40 miljoner euro genom en överföring från momentet för nationellt stöd för jordbruket och trädgårdsodlingen (30.20.40) då det tidigare helt nationella miljöstödet tilläggsdel upptas i det EU-medfinansierade programmet. Under perioden 2008—2013 uppgår det genomsnittliga årliga behovet av anslag till 352,6 miljoner euro (345—362 miljoner euro).

Det beräknas dessutom att under programperioden 2007—2013 reserveras 2 959 miljoner euro för finansiering av kompensationsbidrag, varav statens andel uppgår till 2 130,5 miljoner euro. Medlen budgeteras under moment 30.20.44 i

statsbudgeten. År 2007 beräknas behovet av anslag för kompensationsbidrag uppgå till sammanlagt 422,7 miljoner euro, varav 8,0 miljoner euro finansieras med en post som överförs från det föregående året.

De stöd som ingår i propositionen är mycket viktiga för inkomstbildningen för jordbrukarna. Kompensationsbidraget och miljöstödet för jordbruket har stor betydelse för jordbruket i Finland. Åren 2000—2001 utgjorde kompensationsbidraget och miljöstödet i genomsnitt 56 procent av jordbruksinkomsterna. Det handlar om mycket betydelsefulla stödsystem med tanke på fortsatt jordbruk i Finland.

4.2. Konsekvenser för myndigheterna

Propositionen har inga direkta konsekvenser i fråga om organisation eller personal. I den föreslagna lagen finns bestämmelser om behöriga myndigheter. Bestämmelserna motsvarar till största delen den gällande lagstiftningen. Verkställighetsuppgifterna i anslutning till det nuvarande system med kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket samt i anslutning till de föreslagna stödsystem kommer att fördelas mellan jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket, som inrättas den 1 maj 2007 med stöd av lagen om Landsbygdsverket (666/2006). De föreslagna ändringarna ändrar inte behörighetsförhållandena mellan ministerierna. I propositionen föreslås att ett nytt stöd tas i bruk och att ändringar görs till de nuvarande stöden. Detta skulle betyda en ökning av arbetskrafts- och näringscentralernas kontrolluppgifter. Ändringar av kontrollsystemen förbereds som bäst.

4.3. Konsekvenser för miljön

Avsikten är att den föreslagna lagen skall reglera stöd som skall ersätta de olägenheter som nordliga mindre gynnade naturbetingade förhållanden medför för jordbruket, utveckla och främja hållbart utnyttjande av förnybara naturresurser på landsbygden och förbättra miljöns tillstånd samt främja animalieproduktionsdjurens välbefinnande.

Syftet med lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar har varit bl.a. att främja ett hållbart nyttjande av förnybara naturtillgångar, och i samband med åtgärder enligt lagen har det gällt att fästa vikt också vid produktion enligt principen om hållbar utveckling, miljöaspekter, principerna om hållbart utnyttjande av vattentillgångarna och en förbättring av arbetsmiljön. De stöd liknande de nuvarande som tas in i den föreslagna lagen, kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket, samt de nya stöden kommer att ytterligare bidra till att miljöaspekter och hållbar utveckling beaktas i samband med landsbygdsutveckling.

4.4. Samhälleliga konsekvenser

Propositionen har inte några direkta konsekvenser för jämställdheten mellan könen. Avsikten är att de stödsystem som ingår i propositionen skall ha neutrala könsrelaterade konsekvenser.

5. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Utlåtande om propositionen begärdes av justitieministeriet, finansministeriet, inrikesministeriet, miljöministeriet, jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, Livsmedelssäkerhetsverket, arbetskrafts- och näringscentralerna, landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd, Maa- ja metsätalousuottajain Keskusliitto MTK ry, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC rf och Maaseudun kehittäjä ry. Utlåtanden om propositionen begärdes dessutom av avdelningarna vid jord- och skogsbruksministeriet.

I utlåtandena fästes avseende vid den nationella betydelsen av de stöd som ingår i propositionen med tanke på jordbrukarnas inkomstbildning samt främjandet av miljöskyddet och djurens välbefinnande. I utlåtandena understöddes vidare den lösning som valts för att revidera lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar och som innebär att bestämmelser om stödsystem med olika mål och förfaranden finns i separata

lagar. Utlåtandena innehöll dessutom anmärkningar om bl.a. de föreslagna bestämmelserna om bemyndigande, ändringssökande och anlåtande av olika myndigheter vid utförande av inspektion. Ändringsförslagen i utlåtandena har beaktats i mån av möjlighet.

6. Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2007 och avses bli behandlad i samband med den. Utöver denna proposition behandlar riksdagen en proposition med förslag till lagar som gäller stöd som beviljas för utveckling av landsbygden och ändring av lagen om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden. I lagförslaget gällande stöd som beviljas för utveckling av landsbygden finns bestämmelser om företagsstöd och projektstöd som baserar sig på landsbygdsutvecklingsprogram. Bestämmelserna i det nämnda lagförslaget gäller inte stöd enligt denna proposition. Lagförslaget gällande ändring av lagen om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden anknuter däremot till förvaltningen av stöden enligt denna proposition. I det nämnda lagförslaget föreslås bli bestämt om uppgiftsfördelningen mellan Landsbygdsverket och jord- och skogsbruksministeriet. Landsbygdsverket skall svara för planeringen, utvecklingen och

övervakningen av verkställigheten av programmet. Dessutom skall Landsbygdsverket styra och övervaka arbetskrafts- och näringscentralerna samt kommunens landsbygdsnäringsmyndigheter och de lokala aktionsgrupperna när de har hand om verkställighetsuppgifter i anslutning till programmet.

Propositionen kompletterar den reform av lagstiftningen om jordbruksförvaltningen som gäller de ändringar som inrättandet av Landsbygdsverket medför och om vilken en proposition avses bli överlämnad till riksdagen under höstsessionen 2006. Genom propositionen bestäms om de uppgifter som överförs på Landsbygdsverket och om dess befogenheter när det gäller kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket och vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd.

Utbetalningarna och rättelseåtgärderna enligt förbindelser som ingåtts på basis av program som genomförs under den pågående programperioden fortgår efter programperiodens slut. I samband med den föreslagna lagen upphävs eller ändras därför inte de bestämmelser om kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket som ingår i lagen om finansiering av landsbygdsnäringsringar. Avsikten är att en proposition med förslag till behövliga bestämmelser om upphävande och ändring skall överlämnas separat under 2007.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1 §. Lagens syfte. Syftet med lagförslaget är att reglera stöd som skall ersätta de olägenheter som nordliga mindre gynnade naturbetingade förhållanden medför för jordbruket, utveckla och främja ett hållbart utnyttjande av förnybara naturresurser på landsbygden och förbättra miljöns tillstånd samt främja animalieproduktionsdjurens välbefinnande.

2 §. Lagens tillämpningsområde. Lagen skall tillämpas på sådana åtgärder som avses i artikel 36 punkt a i EG:s landsbygdsförordning inom tillämpningsområdet för landsbygdsutvecklingsprogrammet för Fastlandsfinland. Det handlar om stöd enligt axel 2 för landsbygdsutvecklingsprogrammet för Fastlandsfinland, dvs. kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket, stöd för djurens välbefinnande

och stöd för icke-produktiva investeringar. Lagen gäller inte stöd för främjande av hållbart utnyttjande av skogsmark enligt artiklarna 42—49 i EG:s landsbygdsförordning. Bestämmelser om sådana stöd finns i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996). En proposition förslag till lag om ändring av den nämnda lagen har överlämnats till riksdagen under höstsessionen 2006. Revideringen avses träda i kraft vid ingången av 2008.

3 §. Definitioner. Paragrafen innehåller definitioner. Med jordbrukare avses enligt 1 punkten en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer som idkar jordbruk eller trädgårdsodling på en gårdsbruksenhet i Finland som är i personens eller gruppens besittning. Enligt definitionen har det ingen betydelse vilken rättslig ställning en grupp av fysiska eller juridiska personer eller medlemmarna i gruppen har, utan alla tänkbara samfundsformer och frivilliga sammanslutningar kan på lika grunder betraktas som jordbrukare.

Med gårdsbruksenhet avses enligt 2 punkten en funktionellt och ekonomiskt självständig produktionsenhet som leds av jordbrukaren och som består av en eller flera fastigheter eller en del av fastigheten eller en produktionsenhet och dess mark och som används för idkande av jordbruk och som med stöd av ägande eller arrende besitts som en helhet. Med hjälp av definitionen av gårdsbruksenhet kan det skapas klarhet i grunderna för bedömning av huruvida det handlar om en enda sökande (gårdsbruksenhet) eller om separata gårdsbruksenheter. Det centrala vid bedömningen av om kännetecknen på en gårdsbruksenhet uppfylls är om produktionen bedrivs i form av en funktionellt och ekonomiskt självständig produktionsenhet som leds av jordbrukaren. Vid bedömningen gäller det att särskilt granska bl.a. jordbrukarens ställning i företaget, den skattemässiga behandlingen av företaget, de tillstånd som förutsätts för företagets produktionsverksamhet, t.ex. bygglov, miljötillstånd, övrig verksamhet som förutsätter myndigheternas tillstånd, samt frågor som gäller organiseringen av produktionsverksamheten och övriga

motsvarande omständigheter. Gårdsbruksenheten skall vara en självständig skatterättslig enhet som beskattas separat och i fråga om vilken beskattningen omfattar gårdsbruksenhetens utgifter och inkomster. När det gäller jordbrukssammanslutningar kan endast sådana beskattningssammanslutningar som skattemyndigheten godkänner betraktas som själ vständiga sökande.

Med make avses enligt 3 punkten sökandens make eller maka eller en i 7 § 3 mom. i inkomstskattelagen (1535/1992) avsedd person som lever med sökanden under äktenskapsliknande förhållanden.

Med lokal aktionsgrupp avses enligt 4 punkten en i 21 § i lagen om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden (532/2006), nedan programförvaltningslagen, avsedd lokal aktionsgrupp som godkänts av jord- och skogsbruksministeriet. Med lokal plan avses enligt 5 punkten en i 6 § i programförvaltningslagen avsedd lokal plan för utveckling av landsbygden som genomförs inom den lokala aktionsgruppens område.

I 6 punkten definieras tvärvillkor, med vilka avses villkoren enligt artiklarna 4 och 5 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001, nedan förordning om gårdsstöd. Med EG:s landsbygdsförordning avses enligt 7 punkten rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU). Med genomförandeförordningen avses enligt 8 punkten kommissionens förordning (EG) nr /2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU). Med kontrollförordningen avses

enligt 9 punkten kommissionens förordning (EG) nr /2006 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1698/2005 i fråga om kontroller och tvärvillkor i samband med stöd för landsbygdsutveckling. Med stöduppgiftslagen avses enligt 10 punkten lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992).

Närmare bestämmelser om kännetecknen för funktionell och ekonomisk självständighet för en gårdsbruksenhet enligt 1 mom. 2 punkten skall kunna utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §. Kompensationsbidrag, miljöstödet för jordbruket samt vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdsens tillstånd.

I paragrafen bestäms om stöd enligt EG:s landsbygdsförordning vilka baserar sig på landsbygdsutvecklingsprogrammet för Fastlandsfinland och avses bli beviljade med stöd av den föreslagna lagen. Stöden skall i regel beviljas till jordbrukare.

Enligt 1 mom. 1 punkten skall jordbrukare kunna beviljas kompensationsbidrag enligt artikel 37 i EG:s landsbygdsförordning. Syftet med kompensationsbidraget är att på ett i miljöhänseende hållbart sätt säkra fortsatt jordbruksproduktion i de nordliga naturförhållandena som är mindre gynnsamma för idkande av jordbruk. Fortsatt jordbruk främjar också indirekt landsbygdsområdenas livskraft och bevarandet av kulturlandskapet på landsbygden.

Enligt 1 mom. 2 punkten skall jordbrukare kunna beviljas miljöstödet för jordbruket enligt artikel 39 i EG:s landsbygdsförordning. Enligt EG:s landsbygdsförordning är det obligatoriskt för medlemsstaterna att införa miljöstödet för jordbruket (stödet för miljövänligt jordbruk). Syftet med införandet av stödet är dessutom att säkerställa att verkningarna av det gällande systemet för miljöstödet blir varaktiga samt att det produceras högklassiga livsmedel och råvaror.

I 1 mom. 3 punkten bestäms om stöd som beviljas för främjande av djurens välbefinnande, nedan stöd för djurens välbefinnande. Stöd för djurens välbefinnande enligt artikel 40 i EG:s

landsbygdsförordning är en ny stödform för utveckling av landsbygden. Avsikten är att stödet skall främja djurens välbefinnande och hälsa samt skötseln av husdjuren så som varje art kräver. Målet är dessutom att jordbrukarna skall bli mera medvetna om omständigheter som påverkar djurens välbefinnande. Det nuvarande systemet för miljöstödet för jordbruket har omfattat helheter som gäller djurens välbefinnande. Möjligheten att välja en tilläggsåtgärd som gäller främjande av animalieproduktionsdjurens välbefinnande har varit en valfri tilläggsåtgärd inom miljöstödet för jordbruket. Enligt den nuvarande tilläggsåtgärden har i första hand skyldigheter i anslutning till ha animalieproduktionsdjuren på sommarbete och rasta dem utgjort direkta insatser för att främja djurens välbefinnande. För stöd enligt artikel 40 i EG:s landsbygdsförordning krävs mera avancerade åtgärder än enligt dagens praxis.

Under programperioden 2000—2006 har anläggning av våtmark finansierat med miljöspecialstödet för jordbruket. Våtmark har trots allt anlagts bara i liten utsträckning, eftersom det arealbaserade miljöstödet inte medför en tillräckligt attraktiv ersättning för åtgärder av investeringstyp. Också när det gäller ingångna avtal om miljöspecialstödet för skötsel av vårdbiotoper har det varit ett problem att specialstöden för vårdbiotoper inte har täckt röjningskostnaderna. I samband med femåriga avtal har stödet dessutom betalats retroaktivt under flera år, trots att röjningskostnaderna varit stora genast i början av avtalsperioden. Under programperioden 2007—2013 är avsikten att anläggning av våtmark och inledande istandsättning av vårdbiotoper skall finansieras via stöd för icke-produktiva investeringar. Med stöd av 4 punkten skall jordbrukare kunna beviljas stöd för icke-produktiva investeringar enligt artikel 41 i EG:s landsbygdsförordning för investeringar som främjar möjligheterna att uppnå målen i anslutning till miljöstödet.

Enligt 2 mom. skall miljöspecialstödet för jordbruket och stöd för icke-produktiva investeringar kunna beviljas även en registrerad förening som är verksam inom en lokal aktionsgrupps område. För beviljande

av stöd förutsätts att den lokala aktionsgruppen ger sitt bifall till att det beviljas. Den registrerade föreningen skall verka i enlighet med den Leaderdimension som definieras i artikel 61 i EG:s landsbygdsförordning. Stödtagaren är då en registrerad förening med vilken ingås ett avtal om miljöspecialstöd för jordbruket eller som beviljas stöd för icke-produktiva investeringar. Avtalet kan gälla skötsel av vårdbiotoper och skötsel av multifunktionell våtmark. Stöd för icke-produktiva investeringar skall kunna beviljas för inledande röjning av och uppförande av stängsel kring en värdefull traditionell miljö eller anläggning av multifunktionell våtmark. Leaderdimensionen ger därmed registrerade föreningar möjlighet att sköta sådana områden som en enskild jordbrukare inte har möjlighet att sköta.

Bestämmelser om införande av bidrag och stöd enligt 1 mom. skall utfärdas genom förordning av statsrådet. Avsikten är att bidragen och stöden skall införas delvis vid olika tidpunkter så att kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket beviljas med början år 2007, medan de nya stödformerna, stöd för djurens välbefinnande och stöd för icke-produktiva investeringar, införs i ett senare skede, dock tidigast 2008. Med stöd av bemyndigandet i 3 mom. skall det utfärdas närmare bestämmelser om stödformerna, stödområdena, stödbeloppen för varje enhet, det maximala stödbeloppet, de kostnader som ersätts samt om det årliga beviljandet av stöd inom ramen för de medel som anvisats i statsbudgeten och i form av stöd i enlighet med det landsbygdsutvecklingsprogram för Fastlandsfinland som Europeiska gemenskapernas kommission godkänt med stöd av EG:s landsbygdsförordning. När det bestäms om beloppen av stöd per enhet skall det beaktas att åtgärderna för ett miljövänligt jordbruk indelas i tre delar: basåtgärder, tilläggsåtgärder och avtal om miljöspecialstöd. Inom ramen för indelningen skall dessutom bl.a. definieras närmare vilken omfattning av husdjursproduktion på gårdsbruksenheten som påverkar det stöd för basåtgärder som betalas för jordbruksgrödor. Den näringsbelastning per odlingsareal som animalieproduktionsdjuren medför skall

ligga till grund för definieringen av stöd per enhet, och avsikten är därför att större stöd för basåtgärderna skall betalas till husdjursenheter av en viss storlek. En väsentlig omständighet vid definieringen är antalet animalieproduktionsdjur i förhållande till gårdsbruksenhetens åkerareal.

Genom förordning av statsrådet skall dessutom bestämmas närmare om de situationer där stöd kan beviljas en instans som avses i 2 mom. Genom förordning av statsrådet skall bestämmas närmare om detaljerna i anslutning till avtal om miljöspecialstöd för jordbruket i sådana fall då stödtagaren är en registrerad förening som verkar enligt Leaderdimensionen. En registrerad förening kan vara stödtagare när den har ingått ett avtal om skötsel av en vårdbiotop eller ett avtal om skötsel av multifunktionell våtmark. Genom förordning av statsrådet skall dessutom kunna bestämmas närmare om detaljerna i anslutning till icke-produktiva investeringar i sådana fall då stödtagaren är en registrerad förening som verkar enligt Leaderdimensionen. Detaljerna hänför sig till anläggning av multifunktionell våtmark samt inledande röjning av och uppförande av stängsel kring värdefulla vårdbiotoper vilka kan genomföras i form av icke-produktiva investeringar. Genom förordning av statsrådet skall också bestämmas närmare om beloppen för varje enhet när det gäller de ovan nämnda stöden, det maximala stödbeloppet, de godtagbara kostnaderna, tidtabellen för genomförandet av projekt och det årliga beviljandet av stöd.

5 §. Allmänna förutsättningar och villkor för beviljande av stöd. I paragrafen bestäms om de viktigaste förutsättningarna för beviljande av stöd. För att kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket och stöd för djurens välbefinnande skall beviljas förutsätts enligt 1 mom. att jordbrukaren för en viss tid förbinder sig att på sin gårdsbruksenhet iakttaga de villkor som uppställts för stödet. För att stöd skall beviljas förutsätts dessutom att jordbrukaren iakttar tvärvillkoren så som de har genomförts nationellt. Enligt den gällande lagstiftningen förutsätts för beviljande av stöd att normal god jordbrukssed iakttas. I artiklarna 4 och 5 i

förordningen om gårdsstöd bestäms om tvärvillkoren och konsekvenserna av att de inte iakttas. I artikel 4 bestäms om föreskrivna verksamhetskrav, och i artikel 5 föreskrivs om god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Innehållet i de föreskrivna verksamhetskraven har preciserats i bilaga III till förordningen om gårdsstöd. I bilagan uppräknas sådana direktiv och förordningar av rådet som skall iakttas som en del av tvärvillkoren. Nationella bestämmelser om genomförandet av tvärvillkoren när det gäller miljökraven finns i miljöskyddslagen (86/2000), vattenlagen (264/1961), avfallslagen (1072/1993), naturvårdslagen (1096/1996) och jaktlagen (615/1993). Bestämmelser om genomförande av kraven på identifiering och registrering av djur samt djurs och växters hälsa samt anmälan om sjukdomar finns i lagen om bekämpningsmedel (327/1969), foderlagen (396/1998), livsmedelslagen (23/2006), lagen om medicinsk behandling av djur (617/1997) och lagen om djursjukdomar (55/1980). Bestämmelser om genomförandet av kraven på djurens välbefinnande finns i djurskyddslagen (247/1996). Medlemsstaterna definierar på nationell eller regional nivå minimikraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden utgående från den ram som presenteras i bilaga IV till förordningen om gårdsstöd. Nationella bestämmelser om innehållet i kravet på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt ramen har utfärdats genom jord- och skogsbruksministeriets förordning om minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som anknyter till tvärvillkoren i samband med direktstöd (183/2006). Förordningen har utfärdats med stöd av lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994).

I enlighet med vad som klarlagts ovan indelas åtgärderna för ett miljövänligt jordbruk i tre delar: basåtgärder, tilläggsåtgärder och avtal om miljöspecialstöd. Enligt 2 mom. skall miljöstöd för jordbruket kunna beviljas jordbrukare som förbinder sig att genomföra bas- och tilläggsåtgärder som främjar hållbart utnyttjande av förnybara naturresurser inom jordbruket. Jordbrukare som har en gällande

förbindelse som gäller bas- och tilläggsåtgärder inom miljöstödet för jordbruket skall dessutom på basis av avtal kunna beviljas miljöspecialstöd för jordbruket. Med stöd av avtal skall miljöspecialstöd dessutom kunna beviljas en instans som avses i 4 § 2 mom. För beviljande av stöd skall då förutsättas att de villkor som uppställts för stödet och tvärvillkoren iakttas inom det område som avtalet gäller.

I 3 mom. bestäms om de allmänna villkoren för beviljande av stöd för djurens välbefinnande. Stöd för djurens välbefinnande skall kunna beviljas jordbrukare som förbinder sig att iaktta grundvillkoren för djurens välbefinnande. Stöd skall vidare kunna beviljas på basis av tilläggsvillkor som främjar djurens välbefinnande.

I 4 mom. bestäms om förutsättningarna för beviljande av stöd för icke-produktiva investeringar.

För beviljande av stöd förutsätts att sökanden förbinder sig att iaktta de villkor som uppställts för stödet. Med sökande avses här både jordbrukare och registrerade föreningar som verkar enligt Leaderdimensionen. Stöd skall kunna beviljas om det efter genomförandet av investeringen ingås ett avtal om miljöspecialstöd för jordbruket och som gäller skötseln av investeringsobjektet. Därigenom garanteras att den investering som stödet gäller har varaktiga miljökonsekvenser på lång sikt. För ingående av avtal förutsätts att sökanden iakttar villkoren enligt avtalet om miljöspecialstöd för jordbruket och tvärvillkoren inom avtalsområdet. Vid användning av stöd för förvärv av varor och tjänster samt upplåtande på entreprenad gäller vad som bestäms i lagen om offentlig upphandling (/).

I 5 mom. föreslås bestämmelser om bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser. Genom förordning av statsrådet skall bestämmas närmare om förbindelse- eller avtalsperiodens längd, frånträdande från förbindelser eller avtal samt om ändring, förfallande och överföring på en annan jordbrukare av förbindelser eller avtal inom de gränser som anges i EG:s landsbygdsförordning,

genomförandeförordningen och kontrollförordningen. Enligt artikel 44.1 i genomförandeförordningen gäller att om stödtagaren överför hela sin gårdsbruksenhet eller en del av den på en annan person under tiden för det åtagande som utgör förutsättning för beviljande av stöd, kan efterträdaren fortsätta åtagandet under dess återstående giltighetstid. Om åtagandet inte fortsätter på detta sätt, skall stödtagaren återbetala det beviljade stödet. Enligt artikel 44.2 punkt a gäller att om en stödtagaren som redan har fullgjort en betydande del av sitt åtagande slutgiltigt avträder jordbruksproduktionen och om det inte är ändamålsenligt att efterträdaren fortsätter åtagandet, kan medlemsstaterna låta bli att kräva den återbetalning som avses i artikel 44.1.

Enligt artikel 44.3 i genomförandeförordningen kan medlemsstaterna vid obetydliga ändringar som gäller jordbruksföretaget vidta specialåtgärder för att säkerställa att tillämpningen av artikel 44.1 inte medför oändamålsenliga resultat med tanke på det åtagande som ingåtts. Avsikten är att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om de detaljerade fallen för tillämpning av den aktuella punkten i förordningen, såsom i vilka fall en stödtagare kan frånträda t.ex. sin förbindelse mitt under förbindelseperioden utan att stödet återkrävs. Enligt det nuvarande systemet för kompensationsbidrag och miljöstöd har en jordbrukare utan återkrav av stödet kunnat frånträda en förbindelse som gällt i tre år, förutsatt att jordbrukaren samtidigt upphör att idka jordbruk med undantag för odling för husbehov. Enligt nuvarande praxis har en förbindelse ansetts förfalla när jordbrukarens gårdsbruksenhet överförs på en sådan jordbrukare som redan har en giltig förbindelse på sin gårdsbruksenhet. I det sistnämnda fallet har det inte ansetts vara nödvändigt att överföra jordbrukarens förbindelse på den jordbrukare som redan har en förbindelse, eftersom den överlåtande jordbrukarens åkerområden kommit att brukas i enlighet med den övertagande jordbrukarens förbindelse.

Enligt artikel 47 i genomförandeförordningen kan

medlemsstaterna godkänna sådana fall av force majeure eller exceptionella omständigheter som nämns särskilt i artikeln och senare avstå helt eller delvis från att kräva återbetalning av det stöd som betalats till stödtagaren. Artikeln bör kompletteras i enlighet med förhållandena i medlemsstaterna. Genom den förordning av statsrådet som föreslås bli utfärdad bör det därför i samband med bestämmelserna om att avstå från återkrav anges också sådana övriga fall som utöver det som nämns i genomförandeförordningen skall klassificeras som fall av force majeure. I de nuvarande systemen för kompensationsbidrag och miljöstöd har som force majeure utöver de fall som anges i artikel 47 i genomförandeförordningen betraktats bl.a. sådana fall där skilsmässa eller delning av dödsbo under förbindelseperioden medför att åkrarna överförs från en jordbrukare som ingått förbindelse.

Genom förordning av statsrådet skall dessutom utfärdas närmare bestämmelser om de bas- och tilläggsåtgärder som införs inom miljöstödet för jordbruket och om de allmänna villkoren för dem, om de allmänna villkoren för kompensationsbidrag, de miljöspecialstöd och stöd för icke-produktiva investeringar som införs och om de allmänna förutsättningarna för beviljandet av dem, om grund- och tilläggsvillkoren för det stöd för djurens välbefinnande som införs och om de allmänna förutsättningarna för dem.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet skall bestämmas om det tekniska genomförandet på jordbrukarens gårdsbruksenhet av de praktiska åtgärder som ingår i bas- och tilläggsåtgärder inom miljöstödet samt om det tekniska genomförandet på avtalsområdet av de praktiska åtgärder som ingår i olika avtal om miljöspecialstöd. De sakkomplex som skall regleras närmare gäller i fråga om basåtgärder inom miljöstödet för jordbruket anläggning och skötsel av träda som är täckt av växtlighet, miljöplanering och uppföljning av odlingen på gårdsbruksenheten, gödsling och kalkning av åker- och trädgårdsväxter, anläggning och skötsel av dikesrenar och skyddsremсор samt bevarande av naturens mångfald och landskapet. När det gäller tilläggsåtgärder

inom miljöstödet för jordbruket består sådana här tekniska sakkomplex av bl.a. minskning och precisering av gödsling, åtgärder för att säkerställa växttäcknet under vintern och reducerad bearbetning, omständigheter som hänför sig till olika former av odlingspraxis samt omständigheter som hänför sig till bekämpning av växtsjukdomar och skadedjur.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet skall utfärdas bestämmelser om det tekniska genomförandet av praktiska åtgärder enligt olika avtal om miljöspecialstöd för jordbruket. bl.a. om olika detaljerade praktiska odlingsåtgärder enligt avtalen. Bestämmelser om de tekniska åtgärderna skall utfärdas också enligt avtal om anläggning och skötsel av skyddszoner, skötsel av multifunktionell våtmark, skötsel av vårdbiotoper, främjande av naturens och landskapets mångfald samt odling av ursprungsväxter. I fråga om avtal om uppfödning av lokala raser är det nödvändigt att utfärda bestämmelser om t.ex. utredning av djurets genealogiska uppgifter via olika befintliga observations- och registersystem.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet skall dessutom bestämmas om det praktiska uppfyllandet inom jordbrukarens husdjursproduktion när det gäller grund- och tilläggsvillkoren för stöd för djurens välbefinnande och om det tekniska genomförandet i praktiken när det gäller investeringar som omfattas av stöd för icke-produktiva investeringar. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet skall utfärdas närmare bestämmelser av teknisk natur om bl.a. innehållet i det avtal om hälso- och sjukvård som ingår i grundvillkoren för stöd för djurens välbefinnande, innehållet i skyddet av djuren mot sjukdomar och om djurens uppfödningförhållanden. I fråga om tilläggsvillkoren för stödet skall bestämmelser av teknisk natur utfärdas om djurens uppfödningförhållanden bl.a. när det gäller betesgång och rastning samt sjukbås. Som icke-produktiva investeringar stöds anläggning av multifunktionella våtmarker och inledande röjning av och uppförande av stängsel kring värdefulla vårdbiotoper enligt landsbygdsutvecklingsprogrammet för

Fastlandsfinland. För den praktiska anläggningen av dessa två objekt behövs det detaljerade bestämmelser av teknisk natur, vilka utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

6 §. Förutsättningar som gäller stödberättigande areal och antal djur. I paragrafen bestäms om förutsättningar som gäller den areal och det antal djur som berättigar till stöd. För beviljande av kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket förutsätts enligt 1 mom. att jordbrukaren under hela förbindelse- eller avtalsperioden i sin besittning har minst tre hektar åkerareal som berättigar till stöd. Om det är fråga om miljöstöd för jordbruket i anslutning till odling av trädgårdsväxter skall jordbrukaren under hela förbindelse- och avtalsperioden ha minst ett halvt hektar åkerareal som berättigar till stöd och som används för odling av trädgårdsväxter.

Enligt 2 mom. skall ett avtal om miljöstöd för jordbruket för skötsel av vårdbiotoper kunna gälla endast andra arealer än åkrar. De nuvarande avtalen om miljöspecialstöd för jordbruket gäller i regel åkerområden. Under den nuvarande programperioden har det funnits mer än tio olika typer av avtal. Av de nuvarande avtalen om miljöspecialstöd för jordbruket har de avtal som gällt anläggning och skötsel av skyddszoner, anläggning och skötsel av våtmark och sedimenteringsbassäng, skötsel av vårdbiotoper, främjande av naturens mångfald samt utvecklande och vård av landskapet kunnat omfatta även andra än åkerområden. I fråga om dessa avtal har det förutsatts att den areal som godkänns för avtalet uppgår till minst 0,15 hektar. Den minimiareal som tillämpas för närvarande bör höjas. Ändringen föranleds av de preliminära stödnivåer som ingår i förslaget till landsbygdsutvecklingsprogram för Fastlandsfinland och av det föreslagna 8 § 3 mom., där det föreslås en nedre gräns om 100 euro för det årligen utbetalda beloppet av varje enskilt stöd. I programförslaget föreslås t.ex. att stödbeloppet per hektar skall vara högst 350 euro per hektar enligt det skyddszonsavtal som ingår inom stödregion C. I den föreslagna bestämmelsen anges minimiarealen för avtalet (0,30 hektar), vilken kan bestå av flera minst 0,05 hektar

stora skift. Genom den föreslagna bestämmelsen anges att den minsta godtagbara arealen skall vara 0,05 hektar i vissa undantagsfall, dock endast i fråga om avtal om skötsel av vårdbiotoper vilka ingår beträffande värdefulla objekt med liten areal. Vårdbiotoper företräder jordbruksmiljöer med den mångfaldigaste naturen och har uppkommit genom traditionella markanvändningssätt, i huvudsak slätter och betesgång. Skötseln och iståndsättningen av dem hör till de viktigaste åtgärderna för att trygga naturens mångfald i jordbruksmiljöer.

I 3 mom. föreslås bli bestämt om det antal djur i fråga om ekologisk husdjursproduktion som förutsätts för miljöspecialstöd för jordbruket. Under hela avtalsperioden skall jordbrukaren på sin gårdsbruksenhet i sin besittning inom ekologisk djuruppfödning enligt rådets förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel, nedan EG:s ekologisk förordning, ha animalieproduktionsdjur till ett antal som motsvarar minst en djurenhet. I Finland har avtal om miljöspecialstöd för jordbruket kunnat sökas sedan 2005 för ekologisk husdjursproduktion. En förutsättning för ingående av de avtal som nu är i kraft har varit en djurenhet så som nämns ovan, och det är ändamålsenligt att praxisen kvarstår oförändrad.

I 4 mom. bestäms om det antal djur som förutsätts för stöd för djurens välbefinnande. Stöd för djurens välbefinnande skall kunna beviljas jordbrukare som under hela förbindelseperioden i sin besittning har minst tio djurenheter som berättigar till stöd.

I 5 mom. bemyndigas statsrådet att utfärda närmare bestämmelser om djurenheter som berättigar till stöd och om åkerarealer samt andra areal som berättigar till stöd. Genom förordning av statsrådet skall kunna bestämmas närmare om bl.a. det minsta antal djurenheter som krävs för miljöstöd för jordbruket, för avtal om miljöspecialstöd för jordbruket och för stöd för djurens välbefinnande samt om koefficienterna för omräkning av olika djurarter i djurenheter. Genom förordning av statsrådet skall också bestämmas om jordbruksmark som godkänns som stödberättigande areal och, i fråga om

miljöspecialstöd för jordbruket, den areal som berättigar till stöd och de närmare grunderna för bestämmande av huruvida arealen berättigar till stöd.

7 §. Förutsättningar som gäller stödtagarens ålder. I paragrafen bestäms om förutsättningar som gäller stödtagarens ålder. Enligt 1 mom. skall stöd inte beviljas den som inte har fyllt 18 år eller den som har fyllt 65 år. Ålderskravet granskas så att den fysiska person som är öökande eller dennes make skall vara minst 18 år men inte över 65 år den 31 december före ansökningsåret. Med make avses här gifta makar och i 7 § 3 mom. i inkomstskattelagen avsedda personer som lever under äktenskapsliknande förhållanden. Om det för erhållande av stöd förutsätts att personen förbinder sig vid stödsystemet eller ingår ett avtal, skall ålderskravet uppfyllas den 31 december året före ingången av förbindelse- eller avtalsperioden.

Enligt 2 mom. skall en förbindelse av en person under 18 år dock kunna godkännas, med denne kunna ingås ett avtal eller denne kunna beviljas stöd, om personen har ingått äktenskap eller idkar jordbruk som samägare tillsammans med sina föräldrar eller en av dem. En förbindelse av en person under 18 år skall dessutom kunna godkännas, med denne kunna ingås ett avtal eller denne kunna beviljas stöd om det finns andra särskilda skäl. Ett exempel på ett sådant särskilt skäl är att en person under 18 år har kommit i besittning av en gårdsbruksenhet genom arvskifte.

I 3 mom. bestäms om bedömning av ålderskravet när jordbruk idkas av flera jordbrukare tillsammans eller i form av en sammanslutning. För beviljande av stöd förutsätts då att minst en jordbrukare, en medlem i sammanslutningen, en delägare eller en bolagsman uppfyller ålderskravet. För beviljande av stöd behöver ålderskravet dock inte uppfyllas, om sökanden är ett offentligt rättsligt samfund, en förening, en stiftelse, en fängelselägenhet eller en skollägenhet.

8 §. Förutsättningar för utbetalning av stöd. För utbetalning av kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket och stöd för djurens välbefinnande förutsätts enligt 1 mom. att en

skriftlig ansökan om utbetalning lämnas in varje år. Ansökan skall innehålla en anmälan om jordbruksmark, annat område eller antalet djur som uppgetts och godkänts som stödberättigande.

För utbetalning av stöd för icke-produktiva investeringar förutsätts enligt 2 mom. att sökanden lämnar in en ansökan om utbetalning med uppgifter om de faktiska investeringskostnaderna. Stöd skall betalas högst för den andel av de godtagbara kostnaderna enligt ansökan om utbetalning som motsvarar det beviljade stödbeloppet. Stöd betalas därmed i proportion till hur genomförandet av investeringen avancerar och på basis av de faktiska, godtagbara investeringskostnaderna. I enlighet med 4 § 3 mom. skall bestämmelser om maximibeloppen av stöd för icke-produktiva investeringar utfärdas genom förordning av statsrådet.

I landsbygdsutvecklingsprogrammet för Fastlandsfinland har som preliminära högsta stödnivåer föreslagits 4 000 euro per hektar våtmark för investeringar som gäller anläggning av multifunktionell våtmark och högst 676 euro per hektar för investeringar som gäller inledande röjning av värdefulla vårdbiotoper.

För utbetalning av stöd förutsätts dessutom att det stödbelopp som betalas för förbindelse-, avtals- eller stödåret är minst 100 euro per stödtagare och per varje enskilt stöd. I 3 mom. bestäms om den nedre stödgränsen. Syftet med bestämmelsen är att undvika att obetydliga stödbelopp betalas ut, om de administrativa kostnaderna i betydande grad överstiger stödbeloppet och om beloppet är så litet att det inte har någon betydelse för uppnåendet av de mål som uppställts för stödet.

Med stöd av 4 mom. skall närmare bestämmelser om förutsättningarna för utbetalning av stöd utfärdas genom förordning av statsrådet. Med stöd av bemyndigandet bestäms närmare om jordbruksmark och förutsättningarna för att jordbruksmark skall berättiga till stöd. Närmare bestämmelser om de grunder som används vid beräkningen av den nedre stödgränsen och om förfarandena i anslutning till ersättning för kostnaderna skall utfärdas genom förordning av jord- och

skogsbruksministeriet.

9 §. Sänkning och förvägran av stöd. I paragrafen bestäms om sänkning och förvägran av stöd. I kontrollförordningen finns bestämmelser om grunderna för att stödet skall kunna sänkas och utbetalningen avbrytas. I sådana fall då den årliga ansökningen har blivit försenad eller om den areal eller det antal djur som uppgetts i ansökan är större än den areal eller det antal djur som konstaterats i samband med tillsynen, skall det stödbelopp som betalas ut sänkas så som föreskrivs i kontrollförordningen. Om anmälan om arealen och antalet djur är förenad med betydande missbruk, kan utbetalningen i enlighet med kontrollförordningen avbrytas för det aktuella kalenderåret.

Enligt 1 mom. skall en förbindelse eller ett avtal inte behöva godkännas och stöd inte behöva beviljas, om förhållanden eller åtgärder, i syfte att få stöd, har getts en sådan form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syfte. En förbindelse eller ett avtal skall inte behöva godkännas och stöd inte behöva beviljas t.ex. om sökanden har lämnat felaktiga eller vilseledande uppgifter, hemlighållit omständigheter som i väsentlig grad påverkar ingåendet av förbindelser eller avtal eller om sökanden inte iaktar villkoren enligt förbindelsen eller avtalet. En förbindelse eller ett avtal skall inte behöva godkännas eller stöd inte behöva beviljas i sådana fall där en jordbrukare vidtar sådana åtgärder avseende ändring av besittningen av åker eller motsvarande åtgärder vilkas uppenbara syfte är att kringgå villkoren för beviljande av stöd eller undgå att iakttä villkoren för beviljande av stöd. Exempelvis ett nytt avtal om ekologisk produktion skall inte kunna ingås omedelbart efter det att ett tidigare avtal om ekologisk produktion har upphört att gälla, om den ekologiska produktionen på gårdsbruksenheten har avslutats efter det att avtalet upphört att gälla och sökanden har börjat idka jordbruk på sin gårdsbruksenhet i någon annan än ekologisk form.

En förbindelse eller ett avtal skall inte behöva godkännas, om sökanden mitt under förbindelse- eller avtalsperioden har frånträtt en motsvarande förbindelse eller ett motsvarande avtal, förutsatt att det inte har

gått två år sedan förbindelsen eller avtalet upphörde att gälla. Det är fråga om situationer där jordbrukaren omedelbart ansöker om en ny förbindelse eller ett nytt avtal som motsvarar eller är av samma typ som den förbindelse eller det avtal som jordbrukaren redan tidigare har haft och som denne har frånträtt före förbindelse- eller avtalsperiodens utgång. I artikel 39 i EG:s landsbygdsförordning förutsätts att förbindelser (åtaganden enligt förordningen) ingås för en viss tid. När en jordbrukare ingår en förbindelse eller ett avtal förbinder jordbrukaren sig att följa förbindelsen eller avtalet under hela förbindelse- eller avtalsperioden. En jordbrukare som frånträder förbindelsen eller avtalet mitt under förbindelse- eller avtalsperioden skall kunna ingå en motsvarande förbindelse eller ett motsvarande avtal tidigast två år efter frånträddandet.

Enligt 2 mom. skall stöd kunna sänkas eller inte behöva betalas ut, om detta förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller om stödtagaren inte har iakttagit de stöd villkor som grundar sig på förbindelsen eller avtalet. Vid administreringen av de stöd som avses i lagförslaget skall enligt artikel 9.3 i kontrollförordningen det integrerade administrations- och kontrollsystem som medlemsstaterna skall införa i enlighet med artikel 17 i förordningen om gårdsstöd användas. Administrations- och kontrollsystemet definierar i detalj kontrollsystemen och påföljderna vid kontrollen. De uppgifter med vilka uppgifterna i ansökan jämförs definieras i enlighet med de förfaranden som anges i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare, nedan tillämpningsförordningen. I fråga om sänkning och avbrytande av stöd hänvisas det i kontrollförordningen till bestämmelserna i tillämpningsförordningen.

I kontrollförordningen bestäms dessutom

om sänkning av stöd i sådana situationer där åtagandena i anslutning till beviljande av stöd inte har iakttagits. Till denna del anges de allmänna grunderna för sänkning av stöd i artikel 18.2 i kontrollförordningen. Medlemsstaterna skall bestämma närmare om med vilket belopp stödet skall minskas i enlighet med grunderna i artikeln. Det belopp med vilket stödet skall minskas skall fastställas på grundval av överträdelsens allvar, omfattning och varaktighet. Överträdelsens allvar skall i första hand bedömas utifrån omfattningen av de konsekvenser som den lett till, med hänsyn tagen till de mål som eftersträvas med hjälp av de kriterier som inte varit uppfyllt. Överträdelsens omfattning skall i första hand bedömas utifrån vilka effekter den fått på insatsen i dess helhet. Överträdelsens varaktighet skall i första hand bedömas utifrån hur länge effekterna är kännbara eller vilka möjligheter det finns att komma till rätta med dem på ett rimligt sätt.

Enligt 3 mom. skall närmare bestämmelser om grunderna för sänkning och förvägran av stöd samt det belopp med vilket stödet minskas utfärdas genom förordning av statsrådet. I EG-lagstiftningen bestäms rätt så detaljerat om på vilka grunder stödet kan sänkas och minskningen fastställas. Enligt 1 mom. skall en förbindelse eller ett avtal inte behöva godkännas, om förhållanden eller åtgärder, i syfte att få stöd, har getts en sådan form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syfte. Genom förordning av statsrådet skall kunna utfärdas bestämmelser om bl.a. grunderna för förvägran av stöd. I situationer med avtal om miljöspecialstöd för jordbruket vilka gäller ekologisk produktion skall den som beviljar stöd t.ex. kunna låta bli att ingå avtal i vissa exceptionella situationer. En sådan situation föreligger t.ex. när den ekologiska odlingen upphör på gårdsbruksenheten efter det att ett tidigare avtal på normalt sätt upphör att gälla och gårdsbrukets åkerområden behandlas med bekämpningsmedel och gödslas med konstgödsel. Det är oändamålsenligt med tanke på användningen av offentliga medel att det skulle vara möjligt att ingå ett avtal om ekologisk produktion med jordbrukaren genast året därpå och att jordbrukaren återigen kan inleda en period för övergång

till ekologisk produktion med hjälp av miljöspecialstöd.

Enligt artikel 5.4 i kontrollförordningen gäller att utan det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser får inga utbetalningar göras till stödmottagare för vilka det har fastställts att de på ett konstlat sätt har skapat de förutsättningar som krävs för att få sådant stöd i syfte att erhålla en förmån i strid med målen för stödsystemet. Jordbrukarens ovan beskrivna förfarande kan antagligen också på grundval av kontrollförordningen anses stå i strid med målen för systemet för miljöstöd för jordbruket. Också av produktionsvillkoren enligt EG:s ekologisk förordning följer att det inte är tillåtet att byta odlingsmetoden från ekologisk till någon annan på ett skift.

Det är nödvändigt att utfärda nationella bestämmelser om konsekvenser vid försummelse av iakttagandet av nationellt angivna stöd villkor som inte beror på fel som avses i kontrollförordningen. Bestämmelserna skall utfärdas genom förordning av statsrådet. De konsekvenser och grunder utifrån vilka stödet kan sänkas och minskningen fastställas kan hänföra sig till exempelvis försummelse i fråga om miljöplanering och -uppföljning, växtskydd, dikesrenar och skyddsremor. Enligt den gällande lagstiftningen har det minskningsbelopp som tillämpats i olika situationer fastställts som en procentuell andel av det stödbelopp som söktes. Bemyndigandet skall tillämpas i den omfattning som förutsätts i kontrollförordningen.

Konsekvenserna i fråga om miljöplanering och uppföljning av odlingen kan hänföra sig till exempelvis att det på gårdsbruksenheten inte finns någon sådan markkartering som uppfyller villkoren, ingen skriftlig odlingsplan eller skiftesvisa anteckningar för det aktuella stödansökningsåret. Om gårdsbruksenheten inte har någon markkartering i enlighet med villkoren, ingen odlingsplan eller skiftesvisa anteckningar, skall stödet för basåtgärder minskas.

Konsekvenserna i fråga om växtskydd kan hänföra sig till exempelvis att den som sprider bekämpningsmedel på gårdsbruksenheten inte har deltagit i utbildning som gäller användning av

bekämpningsmedel eller i den specialutbildning i anslutning till giftiga bekämpningsmedel som Livsmedelssäkerhetsverket ordnar. Konsekvenserna i fråga om växtskydd kan hänföra sig till exempelvis att den spruta som används för att sprida bekämpningsmedel inte har testats. Om bekämpningsmedlen har spridits ut av någon annan än jordbrukaren och jordbrukaren inte kan lägga fram en kopia som gäller spridarens utbildning i användningen eller testning av sprutan, kan inspektören förelägga en viss tid inom vilken jordbrukaren skall ge den inspektör som utfört tillsynen en kopia av intyget. Om jordbrukaren inte lämnar in intyget inom utsatt tid, kan det föreläggas påföljd för avsaknaden. Stöd skall kunna förvägras, om den spruta som används för att sprida växtskyddsmedel på gårdsbruksenheten inte har testats eller om den som sprider bekämpningsmedel på gårdsbruksenheten inte har deltagit i utbildning i användningen av växtskyddsmedel.

Konsekvenserna i fråga om dikesrenar och skyddsremor kan hänföra sig till exempelvis huruvida skyddsremorna och dikesrenarna är korrekt placerade, av korrekt bredd och täckta av växtlighet. Om dikesrenar saknas, om de inte är tillräckligt breda, om de inte är täckta av växtlighet eller om det har spridits ut gödselmedel eller bekämpningsmedel på dem och om kommunens landsbygdsnäringsmyndighet inte skriftligen har underrättats om spridningen av bekämpningsmedel på förhand, skall stöd för basåtgärder kunna minskas med hänsyn till hur allvarlig jordbrukarens verksamhet i strid med bestämmelserna är.

10 §. Stödtagarens anmälningsskyldighet. Enligt 1 mom. skall stödtagaren vara skyldig att lämna den myndighet som beviljar stöd korrekta och tillräckliga uppgifter om förutsättningarna för beviljande och utbetalning av stöd.

I 2 mom. bestäms om att en jordbrukare, dennes rättsinnehavare eller en instans som avses i 4 § 2 mom. utan dröjsmål och senast inom tio arbetsdagar skall underrätta den som har beviljat stödet om sådana förändringar i förhållandena som gäller stödtagaren, förbindelsen eller avtalet, gårdsbruksenheten, husdjursproduktionen,

animalieproduktionsdjuren eller den understödda verksamheten vilka kan medföra att stödet skall återkrävas eller dras in. Enligt artikel 72 i tillämpningsförordningen skall fall av force majeure och exceptionella omständigheter anmälas skriftligen till den behöriga myndigheten inom tio arbetsdagar från den tidpunkt då jordbrukaren är i stånd att göra detta. Med arbetsdag avses enligt artikel 20 i tillämpningsförordningen andra dagar än en helgdag, lördag eller söndag. Syftet med stödtagarens anmälningsskyldighet är att stödtagaren och myndigheten skall kunna utreda följderna av väsentliga förändringar som påverkar stödet innan ärendet behandlas i samband med den årliga ansökningen eller återkrav.

11 §. Förvaring av handlingar. I paragrafen bestäms om stödtagarens skyldighet att förvara handlingar. Stödtagaren skall förvara handlingar, anteckningar och intyg som gäller stödvillkoren i minst tre år efter det att förbindelse- och avtalsperioden upphörde. Om det är fråga om stöd för icke-produktiva investeringar, skall stödtagaren förvara motsvarande handlingar i tre år efter den sista utbetalningsdagen. Syftet med bestämmelsen är att garantera att de uppgifter och handlingar som behövs vid tillsynen är tillgängliga så länge det behövs för tillsynen över efterlevnaden av gemenskapslagstiftningen.

12 §. Ansökningsförfarande. I paragrafen bestäms om de centrala principerna för ansökningsförfarandet. När det gäller ansökan om stöd skall beaktas vad som allmänt föreskrivs om ansökningsförfarande i förvaltningslagen (434/2003) och i stöduppgiftslagen. Enligt 1 mom. skall ansökan skriftligen lämnas in till den behöriga myndighet inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenheten har sitt driftscentrum eller sin produktionsbyggnad. Om gårdsbruksenheten inte har något driftscentrum eller någon produktionsbyggnad, skall ansökan lämnas in till den behöriga myndighet inom vars område jordbrukaren har sin hemort. Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet är behörig myndighet i fråga om miljöstöd för jordbruket, kompensationsbidrag och stöd för djurens välbefinnande. Arbetskrafts- och

näringscentralen är behörig myndighet i fråga om avtal om miljöspecialstöd för jordbruket.

Om det handlar om stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten skall ansökan dock lämnas in till den arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde den icke-produktiva investeringen genomförs. Om det är fråga om en instans som avses i 4 § 2 mom., skall ansökan om miljöspecialstöd för jordbruket lämnas in till den arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde avtalsområdet kommer att finnas.

En ansökan eller någon annan handling i anslutning till ansökan om stöd som har lämnats in per post skall enligt 2 mom. anses ha lämnats in i tid, om den har poststämpel som riktad till den behöriga myndigheten senast den sista dagen av den utsatta tiden.

I 3 mom. bemyndigas Landsbygdsverket att meddela föreskrifter om de blanketter som skall användas vid ansökan om stöd, om ansökningstidpunkten, om de handlingar och utredningar som skall fogas till ansökan, förbindelsen eller avtalet, om anmälan om areal och antal djur i ansökan, om hur ansökningarna tekniskt skall tillställas myndigheterna och om hur ansökningarna skall tas emot hos myndigheten. Landsbygdsverket skall fastställa de blanketter som används vid ansökan om stöd. Landsbygdsverket skall också kunna meddela tekniska föreskrifter om de handlingar och övriga utredningar som sökanden skall foga till ansökan, förbindelsen eller avtalet. Sådana handlingar är t.ex. planer som skall fogas till ansökan om miljöspecialstöd för jordbruket. Landsbygdsverket skall också meddela föreskrifter om hur arealen och antalet djur skall anmälas och om hur antalet djur skall beräknas. Med stöd av bemyndigandet skall Landsbygdsverket också kunna meddela föreskrifter om hur ansökningarna tekniskt skall tillställas myndigheterna och om hur ansökningarna skall tas emot hos myndigheten. Utöver styrning inom området för föreskrifterna skall Landsbygdsverket också svara för utarbetandet av ansökningsguider som behövs vid ansökan och för utarbetandet av ifyllnadsansökningsblanketterna.

13 §. Beviljande av stöd. I 1 mom. bestäms

om den behöriga förvaltningsmyndighetens uppgifter. Enligt artikel 75 i EG:s landsbygdsförordning skall förvaltningsmyndigheten välja ut de insatser som skall finansieras. Förvaltningsmyndigheten skall besluta om godkännande av förbindelser och ingående av avtal om miljöspecialstöd för jordbruket samt beviljande av stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten.

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet är behörig myndighet när det gäller godkännande av förbindelser. Arbetskrafts- och näringscentralen skall besluta om avtal om miljöspecialstöd för jordbruket och beviljande av stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten.

I 2 mom. bestäms om arbetskrafts- och näringscentralens skyldighet att begära utlåtande av den regionala miljöcentralen innan avtal om miljöspecialstöd för jordbruket ingås eller ändras väsentligt eller stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten beviljas. Utlåtande skall alltid begäras i fråga om stöd som avses i 4 § 1 mom. 4 punkten. Utlåtande om avtal om miljöspecialstöd för jordbruket skall begäras i de fall som anges särskilt genom förordning av statsrådet. Under den nuvarande programperioden för miljöstöd har utlåtande krävts om avtal om miljöspecialstöd baserade på planer, t.ex. avtal om miljöspecialstöd för anläggning och skötsel av skyddszoner, utveckling och vård av landskapet samt skötsel av vårdbiotoper. Utlåtande skall begäras om huruvida det med tanke på hållbart utnyttjande av naturresurserna och miljöns tillstånd är ändamålsenligt att bevilja stöd eller ingå avtal. Utlåtande skall kunna utebli om det handlar om sådana tekniska ändringar av avtalet som inte har någon betydelse med tanke på hållbart utnyttjande av naturresurserna eller miljöns tillstånd. Arbetskrafts- och näringscentralen skall kunna avvika från den regionala miljöcentralens utlåtande endast av synnerligen vägande skäl.

I de fall som anges särskilt genom förordning av statsrådet skall arbetskrafts- och näringscentralen enligt 3 mom. begära utlåtande av den lokala aktionsgruppen innan ett avtal om miljöspecialstöd för jordbruket ingås och innan stöd enligt 4 § 1 mom. 4

punkten beviljas. Utlåtande skall begäras om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd med tanke på målen enligt den lokala planen. Genom förordning av statsrådet skall bestämmas om bl.a. begäran om utlåtande om sådana avtal om miljöspecialstöd för jordbruket och icke-produktiva investeringar där sökanden är en registrerad förening som avses i 4 § 2 mom. På basis av aktionsgruppens utlåtande skall arbetskrafts- och näringscentralen besluta om ingående av avtal om miljöspecialstöd och beviljande av stöd. Arbetskrafts- och näringscentralen skall beakta utlåtandet i sitt beslutsfattande, men den kan avvika från utlåtandet om det behövs. Avvikelse från aktionsgruppens utlåtande kan göras t.ex. om den regionala miljöcentralen inte ger sitt bifall till att avtal ingås. Avvikelse från utlåtandena kan göras också om anslagssituationen inte medger att avtal ingås.

I 4 mom. bemyndigas statsrådet att utfärda närmare bestämmelser om sådana fall där arbetskrafts- och näringscentralen skall begära utlåtande av den lokala aktionsgruppen eller den regionala miljöcentralen. Landsbygdsverket skall meddela föreskrifter om de blanketter och beslutsformulär som skall användas när förbindelser eller avtal ingås och stöd beviljas.

14 §. Utbetalning av stöd. I paragrafen bestäms om utbetalning av stöd. Enligt 1 mom. skall den myndighet som har beviljat stödet besluta om utbetalningen. Myndigheten skall sammanställa uppgifterna om betalningarna och lämna in dem till Landsbygdsverket. Landsbygdsverket skall svara för kontrollen och godkännandet av utgifterna samt erläggandet av betalningarna i egenskap av utbetalande organ enligt artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken, nedan finansieringsförordningen.

Landsbygdsverket skall meddela föreskrifter om de blanketter och beslutsformulär som används när stöd betalas ut, om behandlingen av betalningsmaterialet, om betalningssätten och om bokföringen av betalningarna. Föreskrifter skall meddelas om befogenheter som behövs vid behandlingen av betalningsmaterial,

insamling och rättelse av betalningsmaterial samt tillställande av betalningsmaterial till Landsbygdsverket, betalning kontant eller in på stödtagarens konto, stödtagarnas gemensamma konto eller, i enlighet med andelarna, på kontot för medlemmarna i den sammanslutning som är stödtagare samt om olika sätt att bokföra stödbelopp som inte betalas ut på grund av de nedre betalnings- och stödgränserna.

15 §. Tillsyn. I paragrafen bestäms om myndigheternas tillsyn över dem som beviljar stöd och stödtagarna. Enligt paragrafen skall jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt arbetskrafts- och näringscentralen ha rätt att utan förhandsanmälan låta utföra sådana inspektioner som behövs för tillsynen över iakttagandet av förutsättningar och villkor för beviljande, utbetalning och användning av stöd. I avdelning III i tillämpningsförfordningen finns bestämmelser om principerna i samband med inspektioner ("kontroller" i förordningen). Enligt artikel 23 skall kontroller genomföras så att en effektiv prövning säkerställs av att villkoren för beviljande av stöd samt de krav och normer som omfattas av tvärvillkoren är uppfyllda. Stödansökan skall avslås, om en kontroll på platsen inte kan utföras och detta beror på jordbrukaren. Enligt artikel 25 i tillämpningsförfordningen skall kontroller på plats ske oanmälda. Förutsatt att syftet med kontrollen inte äventyras, får dock en förhandsanmälan med kortast möjliga varsel göras. Enligt det föreslagna 1 mom. skall inspektionerna kunna gälla både dem som beviljar stöd och stödtagarna.

Jord- och skogsbruksministeriets inspektionsrätt hänför sig i synnerhet till skötseln av dess uppgifter som förvaltningsmyndighet. Ministeriets inspektionsrätt omfattar förutom stödtagarna även dem som beviljar stöd, dvs. arbetskrafts- och näringscentralerna och kommunerna. Inspektionsrätten omfattar inspektioner som behövs för tillsynen över iakttagandet av förutsättningarna och villkoren för beviljande, utbetalning och användning av stöd. Landsbygdsverket skall ha motsvarande inspektionsrätt. De inspektioner som utförs av Landsbygdsverket hänför sig framför allt till dess uppgifter som

utbetalande organ enligt artikel 6 i finansieringsförfordningen. Utbetalande organ skall säkerställa bl.a. att förfaranden för beviljande och utbetalning av stöd stämmer överens med gemenskapslagstiftningen, att kostnaderna enligt utgiftsanmälan till gemenskapen är stödberättigande och att bokföringen och handlingarna är oklanderliga och tillgängliga.

De inspektioner som utförs av arbetskrafts- och näringscentralerna hänför sig till deras uppgifter som den myndighet som beviljar stöd och svarar för inspektion som riktas till stöd som kommunens landsbygdsnäringsmyndighet beviljar. Inspektionsrätten inriktas på stödtagarna och omfattar inspektioner för tillsynen över iakttagandet av förutsättningarna och villkoren för beviljande, utbetalning och användning av stöd.

För att inspektionerna skall kunna utföras på ett ändamålsenligt sätt skall jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och arbetskrafts- och näringscentralen enligt 2 mom. kunna anlita länsstyrelserna och de regionala miljöcentralerna. Den regionala miljöcentralen skall kunna anlitas för tillsynen över sådana miljöspecialstöd för jordbruket som baserar sig på planer. Detta motsvarar nuvarande praxis. Länsstyrelsen skall kunna anlitas för tillsynen genom utlåtande när det gäller stöd för djurens välbefinnande. Bestämmelser om tillsynen över tvärvillkoren finns i de lagar som nämns i 5 § 1 mom.

De myndigheter som avses i 1 mom. skall också kunna bemyndiga en utomstående revisor att utföra inspektioner som gäller användningen av stöd och som riktas till dem som beviljar stöd och till stödtagarna. En utomstående revisor skall kunna bemyndigas att utföra inspektioner, om det behövs för att inspektionsuppdraget skall kunna utföras på ett ändamålsenligt sätt. Revisorn skall vara en godkänd revisor eller revisionsammanslutning enligt revisionslagen eller lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (467/1999). En revisionsammanslutning skall utse en ansvarig revisor för inspektionen. Här handlar det om en i 124 § i grundlagen avsedd överföring av en offentlig förvaltningsuppgift på någon annan än en

myndighet. I 2 mom. bestäms därför om garantier för rättsskydd och god förvaltning i enlighet med vedertagen tolkning av den nämnda bestämmelsen. När inspektionsuppdrag utförs skall förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) samt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) iaktas. De revisorer som utför inspektionsuppdrag skall handla under tjänsteansvar. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar skall tillämpas på de revisorer som utför tillsynsuppdrag. Bestämmelser om tjänstebrott finns i 40 kap. i strafflagen. När det gäller skadeståndsansvar föreslås bli bestämt om att skadeståndslagen (412/1974) skall tillämpas på skador som förorsakats i samband med utförande av inspektionsuppdrag.

Enligt 3 mom. skall stödtagaren vara skyldig att utan ersättning för den som utför inspektion lägga fram alla behövliga räkenskaphandlingar och andra handlingar samt att även i övrigt bistå vid inspektionen. Med handlingar avses även motsvarande material som framställts eller lagrats med hjälp av automatisk databehandling eller på något annat sätt. I den omfattning som tillsynsuppgiften kräver skall den som utför inspektion ha rätt att inspektera stödtagarens husdjursbyggnader, djur, odlingar och övriga områden som stödet gäller, produktions- och förädlingsanläggningar, lager samt övriga förutsättningar för att stöd skall beviljas och betalas ut. Inspektion skall dock inte få utföras i lokaler som omfattas av hemfriden.

Enligt 4 mom. skall bestämmelser om anlåtande av länsstyrelsen och den regionala miljöcentralen vid tillsynen över olika stöd utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet skall dessutom utfärdas om tillsynen över stöd villkoren till den del det inte bestäms om saken i kontrollförordningen och i den omfattning bestämmelserna i förordningen förutsätter nationella bestämmelser om detaljerna i samband med tillsynen. Med stöd villkor avses stöd villkoren enligt gemenskapslagstiftningen, den föreslagna lagen och enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Genom förordning av statsrådet bör dessutom utfärdas närmare bestämmelser om tillsynsförfarandena, t.ex.

tillsyn i samband med inspektioner på platsen samt administrativa kontroller av stöd villkoren och arealerna. De administrativa kontrollerna omfattar olika slags korsvisa inspektioner och inspektioner för åkerskiftesregistret.

Genom förordning av statsrådet skall dessutom utfärdas bestämmelser om bestämmandet av de yttre och inre gränserna för bas- och jordbruksskiften utgående från definieringen av bas- och jordbruksskiften enligt tillämpningsförordningen. Gränslinjen för basskiftena varierar i de fall där skiftet t.ex. gränsar direkt till skog och är i odlingsbruk ända till skogsranden eller gränsar till exempelvis ett dike. Vår odlingsareal inrymmer många diken, och deras bredd och typ varierar från ett område till ett annat. En del av dikena har dessutom blivit eutrofierade. Det är därför nödvändigt att bestämma om bl.a. hur dikets bredd eller typ inverkar på hur uvida diket eller en del av det vid tillsynen skall hänföras eller inte hänföras till den areal som berättigar till stöd. På motsvarande sätt kan ett skifte inrymma skyddsremsor, dikesrenar, odlingstekniska vändtegar, korridorer eller gångar för skötsel och körning, i fråga om vilka det är nödvändigt att utfärda bestämmelser om hur de skall beaktas och om hur de påverkar slutresultatet av tillsynen. Inom ett skifte kan det finnas områden som inte berättigar till stöd, t.ex. på grund av att de inte har odlats, där växer sådana grödor som avviker från vad som uppgetts, en del av skiftesarealen består av buskar, stenar eller utgör lagrings-, väg eller byggområde. Med tanke på sådana här situationer är det nödvändigt att bestämma om vilka områden inom ett skifte som vid tillsynen skall separeras från den areal som berättigar till stöd och hur separeringen skall ske.

Genom förordning av statsrådet skall utfärdas bestämmelser om mätmetoderna, mätsätten, mätnoggrannheten och toleransen. Flera metoder står till förfogande för mätningarna, t.ex. planimeter och en mycket exakt GPS-anordning. Anskaffnings- och driftskostnaderna och användningsobjekten för mätanordningarna varierar. Det är nödvändigt att utfärda bestämmelser om bl.a. vilken teknik som är kostnadseffektiv vid tillsynen eller vilken teknik som möjliggör

ett tillräckligt tillförlitligt resultat. När det gäller mätsättet är det nödvändigt att utfärda preciserande bestämmelser om t.ex. hur mätningen skall utföras i olika tillsynssituationer.

Mätnoggrannheten varierar inte bara enligt den mätmetod som används utan också enligt huruvida det är fråga om en första eller andra tillsyn. Kommissionen meddelar anvisningar om de toleranser som står till förfogande och som den har godkänt, och därför behövs ett bemyndigande att utfärda förordning för att kommissionens anvisningar skall kunna genomföras nationellt. Också mätmetoderna, mätsätten och mätnoggrannheten omfattas i hög grad av kommissionens anvisningar, men också här behövs det ett bemyndigande att utfärda förordning för att anvisningarna skall kunna genomföras nationellt.

16 §. Återkrav av stöd. I paragrafen bestäms om de myndigheter som beslutar om återkrav och om de bestämmelser som skall tillämpas i fråga om återkrav. Tillämpliga bestämmelser är enligt 1 mom. de bestämmelser om återkrav, ränta som beräknas på det belopp som återkrävs och höjning av det belopp som återkrävs som ingår i 7 § i stöduppgiftslagen. Vidare skall beaktas vad som i artikel 73 i tillämpningsförordningen bestäms om återvinning av felaktigt utbetalda belopp och ränta på det belopp som skall återvinnas. För medlemsstaterna gäller att den räntesats som tillämpas skall beräknas enligt nationell rätt men får inte vara lägre än den räntesats som tillämpas när belopp återvinns enligt nationell rätt.

Enligt 2 mom. skall den myndighet som har beviljat stödet ha behörighet att besluta om återkrav. Beslutet om återkrav skall fattas utan obefogat dröjsmål efter det att den myndighet som har beviljat stödet fått kännedom om grunden för återkravet och senast inom tio år efter utbetalningen av den sista stödposten.

Landsbygdsverket skall av särskilda skäl kunna besluta att den ränta som avses i 7 § 3 mom. i stöduppgiftslagen skall lämnas helt eller delvis ouppburen, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning. I 7 § 3 mom. i stöduppgiftslagen sägs att om ett belopp som beviljats utan grund eller till ett för högt belopp återkrävs

av den som har mottagit stödet, kan det bestämmas att på det belopp som återkrävs skall betalas ränta enligt en årlig ränta på sex procent. Enligt stöduppgiftslagen behöver ett belopp som utan ränta uppgår till högst 100 euro per stödtagare och per stödansökan som lett till återkrav dock inte återkrävas. Landsbygdsverket svarar för verkställandet av återkrav.

17 §. Avbrytande av utbetalningen av stöd och återkrav i vissa situationer. I paragrafen bestäms om avbrytande av utbetalningen av stöd för djurens välbefinnande och om återkrav i vissa situationer. I 1 mom. bestäms om avbrytande av stöd som beviljats för att främja djurens välbefinnande. Utbetalningen skall avbrytas, om det på sökandens gårdsbruksenhet har utförts tillsyn som gäller animalieproduktionsdjur eller någon annan tillsyn och det som ett resultat av detta på initiativ av djurskyddsmyndigheten har inletts åtal som gäller brott enligt 17 kap. 14 eller 15 § i strafflagen eller förseelse enligt 54 § i djurskyddslagen.

Om sökanden eller en medlem i sökandens familjeföretag har dömts för något av brotten enligt 17 kap. 14 eller 15 § i strafflagen och de inte samtidigt har meddelats djurhållningsförbud enligt 17 kap. 23 § i nämnda lag, gäller enligt 2 mom. att stödet för djurens välbefinnande skall återkrävas av sökanden eller att stödet inte skall betalas för det kalenderår under vilket gärningen har uppdragats i samband med tillsyn och till följd av vilket åtal som enligt 1 mom. har inletts. Förlusten av stöd riktas således till det kalenderår under vilket myndigheten har upptäckt den gärning som lett till domen.

Om sökanden eller en medlem i sökandens familjeföretag har dömts för något av brotten enligt 17 kap. 14 eller 15 § i strafflagen eller en förseelse enligt 54 § i djurskyddslagen samt samtidigt meddelats djurhållningsförbud enligt 17 kap. 23 § i strafflagen, gäller enligt 3 mom. att stödet för djurens välbefinnande skall återkrävas av sökanden eller att stödet inte skall betalas med början det kalenderår under vilket gärningen har uppdragats i samband med tillsyn och till följd av vilket åtal som enligt 1 mom. har inletts tills djurhållningsförbudet upphör att gälla. Om sökanden eller en medlem i sökandens

familj företag har dömts till djurhållningsförbud, riktas förlusten av stöd förutom till det kalenderår under vilket den gärning som lett till domen har upptäckts också till den tidsperiod under vilken djurhållningsförbudet gäller.

18 §. Rätt att få uppgifter och utlämnande av uppgifter. I paragrafen bestäms om myndigheternas rätt att få uppgifter och om utlämnande av uppgifter som myndigheterna förfogar över. Enligt 1 mom. skall jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, arbetskrafts- och näringscentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet ha rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av andra myndigheter få sådana uppgifter om sökanden eller stödtagaren, dennes ekonomiska ställning och affärs- eller yrkesverksamhet eller uppgifter om andra förhållanden som är av betydelse för stödet vilka är nödvändiga för behandlingen av ärenden som gäller stöd. I fråga om rätt att få handlingar och uppgifter i anslutning till stöd gäller för dem som är anställda hos en myndighet och utför övervakning och för auktoriserade inspektörer vad som bestäms i 4 § i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik.

Enligt 2 mom. gäller att utan hinder av den sekretess som anges i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet skall en myndighet få lämna ut sådana uppgifter om någon enskilds eller sammanslutnings ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemligheter eller en enskilds personliga förhållande som den fått i samband med utförandet av uppdrag enligt den föreslagna lagen. Uppgifterna skall få lämnas ut i följande fall: Uppgifterna skall få lämnas ut till statliga och kommunala myndigheter för utförande av uppdrag enligt lagförslaget. Uppgifterna skall dessutom få lämnas ut till åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott, samt om en internationell överenskommelse som är bindande för Finland förutsätter det.

Enligt 3 mom. skall de myndigheter som deltar i verkställigheten utan hinder av sekretessen ha rätt att till jord- och skogsbruksministeriet för vidare utlämnande till Europeiska gemenskapens behöriga

institutioner lämna ut sådana uppgifter som i övrigt är sekretessbelagda. Uppgifterna skall vara sådana som behövs vid tillsynen över att Europeiska gemenskapens lagstiftning har iakttagits.

19 §. Delgivning av beslut. I paragrafen bestäms om delgivning av beslut. Beslut av Landsbygdsverket, arbetskrafts- och näringscentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet skall kunna delges enligt det förfarande som anges i 59 § i förvaltningslagen.

20 §. Avgiftsfria beslut. Enligt paragrafen skall sådana i lagförslaget avsedda beslut av kommunens landsbygdsmyndighet eller arbetskrafts- och näringscentralen i regel vara avgiftsfria för stödtagaren. För arbetskrafts- och näringscentralens beslut med anledning av rättelseyrkande skall dock tas ut en avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

21 §. Tekniskt bistånd. I paragrafen bestäms om användning av tekniskt bistånd för att verkställa stöd. I kapitel II i EG:s landsbygdsförordning finns bestämmelser om tekniskt stöd (tekniskt bistånd i lagstiftningen i Finland). När tekniskt bistånd används skall hänsyn tas till vad som någon annanstans i lag bestäms om användning av tekniskt bistånd för att verkställa stöd som beviljas för utveckling av landsbygden. Bestämmelser om användning av tekniskt bistånd finns i den lag som gäller stöd som beviljas för utveckling av landsbygden.

22 §. Samarbete mellan myndigheter. I 1 mom. bestäms om samarbete mellan jord- och skogsbruksministeriet och miljöministeriet vid planering och verkställighet av miljöstöd för jordbruket samt av stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten. Vid verkställigheten av det nuvarande systemet för miljöstöd för jordbruket har jord- och skogsbruksministeriet samarbetat med miljöministeriet bl.a. via gemensamma förhandlingar och arbetsgrupper. Det har också begärts utlåtande av miljöministeriet innan statsrådet och jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat förordningar som gäller miljöstöd för jordbruket.

I 2 mom. bestäms om uppgifter som de statliga myndigheterna skall sköta utan ersättning. Om det är fråga om uppgifter som

gäller enskilda fall och hänför sig till tillsyn över och återkrav av stöd, skall de statliga myndigheterna vara skyldiga att utan ersättning bistå jord- och skogsbruksministeriet och de myndigheter som lyder under ministeriet.

23 §. Ändringssökande. I paragrafen bestäms om sökande av ändring. Enligt 1 mom. skall ändring i ett beslut av kommunens landsbygdsnäringsmyndighet inte få sökas genom besvär. Ändring skall däremot få sökas genom ett skriftligt rättelseyrkande hos arbetskrafts- och näringscentralen inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. Behörig är då den arbetskrafts- och näringscentral inom vars område gårdsbruksenheten eller huvuddelen av den är belägen. Arbetskrafts- och näringscentralens beslut som gäller stöd enligt lagförslaget eller som meddelats med anledning av rättelseyrkande skall få överklagas hos landsbygdsnäringsnämnden, som finns i anslutning till jord- och skogsbruksministeriet, så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Enligt 2 mom. skall besvärsskriften eller rättelseyrkande också kunna tillställas den myndighet i vars beslut ändring söks. Myndigheten skall tillställa besvärsmyndigheten besvärsskriften eller rättelseyrkande samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande.

Enligt 3 mom. skall ändring i ett beslut av landsbygdsnäringsnämnden i ett ärende som gäller återkrav eller förvägran av stöd få sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Annars skall ändring i ett beslut av landsbygdsnäringsnämnden få sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

24 §. Ikraftträdande. Det föreslås att lagen skall träda i kraft den 1 januari 2007. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter skall få vidtas innan lagen träder i kraft.

25 §. Övergångsbestämmelse om Landsbygdsverket.

I paragrafen bestäms om övergångsarrangemang som gäller

Landsbygdsverket. Lagen om Landsbygdsverket träder i kraft den 1 maj 2007, då Landsbygdsverket inleder sin verksamhet. För Landsbygdsverket föreslås dock befogenheter att ha hand om uppgifter i anslutning till verkställigheten av stöd. De befogenheter som föreskrivs för Landsbygdsverket skall utövas av jord- och skogsbruksministeriet tills Landsbygdsverket har inrättats. Innan Landsbygdsverket inrättas skall ärenden beträffande vilka det föreslås att Landsbygdsverket skall meddela föreskrifter regleras genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter efter det att det har inrättats. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet upphävs samtidigt de förordningar som ministeriet utfärdat med stöd av paragrafen.

26 §. Tillämpning av tidigare lagstiftning. I paragrafen bestäms om tillämpning av tidigare lagstiftning. De bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av den föreslagna lagen skall tillämpas på sådana ärenden som gäller beviljande, utbetalning, övervakning, återkrav av stöd samt sökande av ändring och som vid ikraftträdandet är anhängiga med stöd av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsnäringsnämnder. Bestämmelserna i den föreslagna lagen skall dock tillämpas vid förfarandet för behandling av ärenden som gäller beviljande, utbetalning, övervakning och återkrav av stöd, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning. I fråga om sökande av ändring är principen att i sådana beslut i ärenden enligt lagen om finansiering av landsbygdsnäringsnämnder som kommunens landsbygdsnäringsmyndighet, arbetskrafts- och näringscentralen och landsbygdsnäringsnämnden har fattat efter lagens ikraftträdande skall ändring få sökas i enlighet med förfarandet enligt lagen om finansiering av landsbygdsnäringsnämnder.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

Propositionen innehåller ett flertal bestämmelser om bemyndigande. Största delen av dem gäller närmare bestämmelser som skall utfärdas genom förordning av

statsrådet. Dessutom skall bestämmelser om vissa omständigheter av teknisk natur utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruket. Det föreslås att Landsbygdsverket skall bemyndigas att meddela föreskrifter om förfarandet när stöd söks, beviljas och betalas ut.

Förordningar av statsrådet

Enligt 3 § 1 mom. 2 punkten i lagförslaget skall som gårdsbruksenhet betraktas en funktionellt och ekonomiskt självständig produktionsenhet som leds av jordbrukaren och som består av en eller flera fastigheter eller en del av fastigheten eller en produktionsenhet och dess mark och som används för idkande av jordbruk och som med stöd av ägande eller arrende besitts som en helhet. Enligt 2 mom. skall närmare bestämmelser om kännetecknen för funktionell och ekonomisk självständighet för en gårdsbruksenhet kunna utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av statsrådet skall enligt 4 § 3 mom. bestämmas om införandet av kompensationsbidrag, miljöstöd, stöd för djurens välbefinnande och stöd för icke-produktiva investeringar samt om stödformerna, stödmrådena, stödbeloppet för varje enhet och det maximala stödbeloppet, de kostnader som ersätts samt om det årliga beviljandet av stöd inom ramen för de medel som anvisats i statsbudgeten och i form av stöd i enlighet med det landsbygdsutvecklingsprogram för Fastlandsfinland som Europeiska gemenskapernas kommission godkänt med stöd av EG:s landsbygdsförordning. Jordbrukarna kan beviljas alla stöd som ingår i propositionen. Genom förordning av statsrådet skall bestämmas närmare om de situationer där stöd skall kunna beviljas en registrerad förening.

Enligt 5 § 5 mom. skall genom förordning av statsrådet i fråga om kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket bestämmas om förbindelse- eller avtalsperiodens längd, frånträdande från förbindelser eller avtal samt om ändring, förfallande och överföring på en annan jordbrukare av förbindelser eller avtal inom de gränser som anges i EG:s landsbygdsförordning, i

genomförandeförordningen samt i kontrollförordningen. Genom förordning av statsrådet skall dessutom utfärdas närmare bestämmelser om de bas- och tilläggsåtgärder som införs inom miljöstödet för jordbruket och om de allmänna villkoren för dem, om de allmänna villkoren för kompensationsbidrag, de miljöspecialstöd och stöd för icke-produktiva investeringar som införs och om de allmänna förutsättningarna för beviljandet av dem, om grund- och tilläggsvillkoren för det stöd för djurens välbefinnande som införs och om de allmänna förutsättningarna för beviljandet.

I 6 § föreslås bestämmelser om förutsättningar som gäller stödberättigande areal och antal djur. Enligt 5 mom. skall närmare bestämmelser om stödberättigande djurenheter och stödberättigande åkerarealer och andra stödberättigande arealer utfärdas genom förordning av statsrådet.

I 8 § bestäms om förutsättningarna för utbetalning av stöd. I 4 mom. föreslås ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser genom förordning av statsrådet.

I 9 § föreslås grundläggande bestämmelser om grunderna för sänkning och förvägran av stöd. Genom förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av 3 mom. skall utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för sänkning och förvägran av stöd samt det belopp med vilket stödet minskas. Bemyndigandet skall utövas inom de gränser som uppställs i Europeiska gemenskapens förordningar.

Enligt 13 § 2 mom. skall arbetskrafts- och näringscentralen i vissa fall begära utlåtande av den lokala aktionsgruppen eller den regionala miljöcentralen. Genom förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av 4 mom. skall bestämmas om begäran om utlåtande av den lokala aktionsgruppen eller den regionala miljöcentralen.

Enligt 15 § 2 mom. skall jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och arbetskrafts- och näringscentralerna kunna anlita länsstyrelsen och den regionala miljöcentralen vid utförandet av inspektion. Med stöd av 4 mom. skall genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om anlåtande av länsstyrelsen och den regionala miljöcentralen vid tillsynen över olika stöd.

Genom förordning av statsrådet skall dessutom bestämmas om tillsynen över stöd villkoren i den omfattning som förutsätts i Europeiska gemenskapens bestämmelser om tillsyn samt om förfarandet vid tillsynen, bestämmandet av de yttre och inre gränserna för bas- och jordbruksskiften samt om mätmetoderna, mätsätten, mät noggrannheten och toleransen.

Förordningar av jord- och skogsbruksministeriet

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet som utfärdas med stöd av 5 § 5 mom. i lagförslaget skall bestämmas om det tekniska genomförandet på jordbrukarens gårdsbruksenhet av de praktiska åtgärder som ingår i bas- och tilläggsåtgärder inom miljöstödet samt om det tekniska genomförandet på avtalsområdet av de praktiska åtgärder som ingår i olika avtal om miljöspecialstöd. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet skall dessutom bestämmas om det praktiska uppfyllandet inom jordbrukarens husdjursproduktion när det gäller grund- och tilläggs villkoren för stöd för djurens välbefinnande och om det tekniska genomförandet i praktiken när det gäller investeringar som omfattas av stöd för icke-produktiva investeringar.

I 8 § 3 mom. föreslås bli bestämt om den nedre stödgränsen. Enligt 4 mom. skall närmare bestämmelser om de grunder som används vid beräkningen av den nedre stödgränsen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Föreskrifter

Enligt 12 § 3 mom. skall Landsbygdsverket meddela föreskrifter om de blanketter som skall användas vid ansökan om stöd, om ansökningstiden, om de handlingar och utredningar som skall fogas till ansökan, förbindelsen eller avtalet, om anmälan om areal och antal djur i ansökan, om hur ansökningarna tekniskt skall tillställas myndigheterna och om hur ansökningarna skall tas emot hos myndigheten.

Med stöd av det bemyndigande som föreslås i 13 § 4 mom. skall

Landsbygdsverket dessutom meddela föreskrifter om de blanketter och beslutsformulär som används för ingående av förbindelse som gäller bl. a. kompensationsbidrag eller miljöstöd eller avtal om miljöspecialstöd och beviljande av stöd.

Med stöd av 14 § 2 mom. skall Landsbygdsverket meddela föreskrifter om de blanketter och beslutsformulär som skall användas när stöd betalas ut, om behandlingen av betalningsmaterialet, om betalningssätten och om bokföringen av betalningarna.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2007. I 25 § föreslås bestämmelser om övergångsarrangemang som gäller Landsbygdsverket och enligt vilka jord- och skogsbruksministeriet skall utöva Landsbygdsverkets befogenheter tills Landsbygdsverket har inrättats.

4. Förhållande till grundlagen och lagstiftningsordning

Syftet med denna proposition är att uppfylla det krav på utfärdande av bestämmelser genom lag som ingår i 80 § 1 mom. i grundlagen när det gäller reglering av stöd enligt axel 2 för landsbygdsutvecklingsprogrammet för Fastlandsfinland. Tillämpningsområdet för den föreslagna lagen omfattar endast stöd som medfinansieras av gemenskapsmedel. I det lagförslag som ingår i propositionen har sådana bestämmelser om grunderna för stödsystemet som för närvarande finns i författningar på lägre nivå än lag tagits in i lagen. Lagförslaget innehåller ett flertal bestämmelser om bemyndigande som skall tillämpas för att utfärda närmare bestämmelser om införande av stöd, förutsättningar för beviljande och utbetalning av stöd, stöd villkor samt förfaranden vid verkställighet av stöd. Inom grundlagsutskottets utlåtandep Praxis (GrUU 47/2001 rd och GrUU 25/2005 rd) har avseende fästs vid att bemyndiganden i anslutning till stödsystem i praktiken begränsas av gemenskapslagstiftningen om stöd och statligt stöd som medfinansieras av

gemenskapsmedel samt av riksdagens beslut om anslagen i statsbudgeten, anslagens ändamål och andra budgetmotiveringar. Vid utfärdande av närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande och utbetalning av medfinansierat stöd enligt propositionen, om sänkning och avbrytande av stöd samt om utbetalning, återkrav och övervakning av stöd begränsas bemyndigandet i hög grad av EG:s landsbygdsförordning och kontrollförordningen. Stöd enligt propositionen skall kunna beviljas endast om behövliga stödmedel har anvisats i statsbudgeten.

I propositionen ingår ett flertal bestämmelser enligt vilka det föreslås att Landsbygdsverket skall bemyndigas att meddela föreskrifter. Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan även andra myndigheter än republikens president, statsrådet eller ministerierna bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Bemyndigandet skall då vara exakt avgränsat. Inom grundlagsutskottets utlåtaningsexpraxis (GrUU 35/2005 rd och GrUU 48/2005 rd) har i fråga om behörighet utfärda rättsnormer fästs avseende vid målgruppen och innehållet. Särskilda skäl för bemyndigande att utfärda rättsnormer har funnits närmast i samband med sådan teknisk reglering av smärre detaljer som inte inbegriper prövningsrätt i någon större utsträckning. Å andra sidan har föreskrifter för en yrkeskategori som har hand om uppgifter inom en viss bransch påverkat bedömningen av behörigheten. I denna proposition begränsas Landsbygdsverkets behörighet att meddela föreskrifter till att gälla tillämpliga förfaranden vid verkställigheten av stöd till den del bestämmelser om detta inte skall utfärdas genom lag eller förordning av statsrådet. Behörigheten att meddela föreskrifter hänförs sig framför allt till Landsbygdsverkets uppgifter som utbetalande organ i fråga om stöd som medfinansieras av gemenskapen och som den myndighet inom centralförvaltningen som svarar för verkställigheten av stöden. Behörighet att

meddela föreskrifter i anslutning till uppgifter som gäller utbetalning av stöd är nödvändig för fullgörandet av de uppgifter och det ansvar som i gemenskapslagstiftningen föreskrivs för utbetalande organ. Landsbygdsverket skall meddela närmare föreskrifter om bl.a. de blanketter som skall användas vid ansökan om stöd och de handlingar som skall fogas till ansökan. Blanketternas innehåll samt handlingarnas karaktär och innehåll bestäms i hög grad på basis av gemenskapslagstiftningen, den föreslagna lagen och de förordningar av statsrådet som utfärdas med stöd av den. Landsbygdsverkets föreskrifter skall delvis också gälla de myndigheter som behandlar stödansökningar och ansökningar om utbetalning.

I propositionen ingår en bestämmelse om stödtagarens skyldighet att lämna uppgifter. Enligt bestämmelsen skall stödtagaren utan dröjsmål underrätta den myndighet som har beviljat stödet om sådana förändringar i förhållandena som gäller stödtagaren, förbindelsen eller avtalet, gårdsbruksenheten, husdjursproduktionen, animalieproduktionsdjuren eller den understödda verksamheten vilka kan påverka stödbeloppet eller medföra att stödet skall avbrytas eller återkrävas. Stödtagarens skyldighet att lämna uppgifter har således begränsats till omständigheter som är av betydelse med tanke på utbetalning och återkrav av stöd. Med beaktande av Europeiska gemenskapens detaljerade bestämmelser om grunderna för sänkning, avbrytande och återkrav av stöd har stödtagaren möjlighet att bedöma omfattningen av sin skyldighet att lämna uppgifter så som förutsatts inom grundlagsutskottets utlåtaningsexpraxis (GrUU 15/2002 rd).

I propositionen ingår en bestämmelse om jord- och skogsbruksministeriets, Landsbygdsverkets, arbetskrafts- och näringscentralens samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighets rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av andra myndigheter eller instanser som utför offentliga uppdrag få sådana uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av ärenden som gäller stöd. Sådana uppgifter är enligt propositionen uppgifter om sökandens eller

stötdagarens affärs- eller yrkesverksamhet eller ekonomiska ställning eller andra förhållanden som är av betydelse med tanke på stödet. Inom grundlagsutskottets utlåtan depraxis (GrUU 30/2005 rd och GrUU 37/2005 rd) har det ansetts att en bestämmelse av det slag som nämns ovan inte är problematisk med tanke på grundlagen, om inte rätten att få uppgifter utvidgas i onödan och om rätten begränsas till att omfatta enbart nödvändiga uppgifter. I lagförslaget bestäms på motsvarande sätt om rätten att utan hinder sekretessen få lämna ut sådana uppgifter om enskildas eller sammanslutningars ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemligheter eller enskildas personliga förhållanden som erhållits vid utförandet av uppdrag enligt lagförslaget. Uppgifter skall få lämnas ut till statliga och kommunala myndigheter för utförande av uppdrag enligt lagförslaget, till åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott eller om en internationell överenskommelse som är bindande för Finland förutsätter det. Myndigheterna skall dessutom utan hinder av sekretessen ha rätt att till jord- och skogsbruksministeriet för vidare utlämnande till Europeiska gemenskapens behöriga institutioner lämna ut sådana uppgifter som i övrigt är sekretessbelagda men som behövs vid tillsynen över att Europeiska gemenskapens lagstiftning har iakttagits.

I 124 § i grundlagen bestäms om överföring av förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter. Förvaltningsuppgifter kan anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt får dock inte ges andra än myndigheter. I lagförslaget ingår bestämmelser som handlar om sådan överföring av förvaltningsuppgifter som avses ovan. Lokala aktionsgrupper skall ta del i beviljandet av vissa stöd genom att ge arbetskrafts- och näringscentralen utlåtande om huruvida beviljandet av stöd är ändamålsenligt med tanke på målen med den lokala planen. Avvikelse från den lokala aktionsgruppens utlåtande skall kunna göras endast av synnerligen vägande skäl. I 21 § 2 mom. i programförvaltningslagen finns

bestämmelser om god förvaltning och rättsskydd i fråga om lokala aktionsgrupper. I de lokala aktionsgruppernas verksamhet tillämpas enligt momentet lagstiftningen om förvaltningsförfarande och offentlighet i myndigheternas verksamhet. Dessutom föreskrivs om tillämpning av bestämmelserna om tjänsteansvar i de lokala aktionsgruppernas verksamhet. I 1 mom. i den nämnda paragrafen föreskrivs om förutsättningarna för att en lokal aktionsgrupp skall godkännas. I propositionen föreslås inte några sådana uppgifter för de lokala aktionsgrupperna som skulle innebära betydande utövning av offentlig makt.

I lagförslaget ingår en bestämmelse enligt vilken en utomstående revisor eller revisionssammanslutning skall kunna anlitas för att inspektionsuppdrag skall kunna utföras på ett ändamålsenligt sätt. Den utomstående revisorns eller revisionssammanslutningens roll består i att utföra inspektionsuppdraget inom ramen för den inspektionsrätt som föreskrivits för myndigheten, medan ansvaret kvarstår hos myndigheten. Inom grundlagsutskottets utlåtan depraxis har detta inte ansetts vara något problem, om det i lagen bestäms om behörighetsvillkoren för revisorn samt om andra garantier för god förvaltning och rättsskydd. I lagförslaget ingår till denna del bestämmelser om behörighetsvillkoren för revisorerna och om tillämpningen av lagstiftningen om förvaltningsförfarande och offentlighet i myndigheternas verksamhet vid utförande av inspektionsuppdrag samt om att de som utför inspektionsuppdrag skall handla under tjänsteansvar. I propositionen föreslås också bestämmelser om innehållet i och omfattningen av myndigheternas inspektionsrätt. Inspektionsrätten har begränsats till att i den omfattning som tillsynsuppgiften kräver omfatta stötdagarens husdjursbyggnader, djur, odlingar och övriga områden som stödet gäller, produktions- och förädlingsanläggningar, lager samt övriga förutsättningar för att stöd skall beviljas och betalas ut. Inspektion får dock inte utföras i lokaler som omfattas av hemfriden (GrUU 48/2001 rd).

I propositionen ingår flera bestämmelser som är av betydelse med tanke på tolkningen

av grundlagen. Det anses därför att utlåtande om lagstiftningsordningen bör begäras av grundlagsutskottet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd

I enlighet med riksdagens beslut

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att reglera stöd som skall ersätta de olägenheter som nordliga mindre gynnade naturbetingade förhållanden medför för jordbruket, utveckla och främja hållbart utnyttjande av förnybara naturresurser på landsbygden och förbättra miljöns tillstånd samt främja animalieproduktionsdjurens välbefinnande.

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på de åtgärder som avses i artikel 36 punkt a i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) inom tillämpningsområdet för landsbygdsutvecklingsprogrammet för Fastlandsfinland.

I fråga om stöd enligt artiklarna 42—49 i EG:s landsbygdsförordning, vilka gäller åtgärder för hållbart utnyttjande av skogsmark, gäller vad som i eller med stöd av någon annan lag föreskrivs om hållbart skogsbruk.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *jordbrukare* en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer, oberoende av vilken rättslig ställning gruppen och dess medlemmar har, som idkar jordbruk eller trädgårdsodling på en gårdsbruksenhet i Finland som är i personens eller gruppens besittning,

2) *gårdsbruksenhet* en sådan produktionsenhet som en jordbrukare leder och som används för bedrivande av jordbruk samt bildas av en eller flera fastigheter eller delar av fastigheter eller av en eller flera produktionsbyggnader jämte mark och som är funktionellt och ekonomiskt självständig och förvaltas som en helhet på basis av ägande eller arende,

3) *make* sökandens make eller maka eller en i 7 § 3 mom. i inkomstskattelagen (1535/1992) avsedd person som lever med sökanden under äktenskapsliknande förhållanden,

4) *lokal aktionsgrupp* en i 21 § i lagen om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden (532/2006) avsedd lokal aktionsgrupp som godkänts av jord- och skogsbruksministeriet,

5) *lokal plan* en i 6 § i lagen om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden avsedd lokal plan för utveckling av landsbygden som genomförs inom den lokala aktionsgruppens område,

6) *tvärvillkor* villkoren enligt artiklarna 4 och 5 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma

bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001,

7) *EG:s landsbygdsförordning* rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruketsfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU),

8) *genomförandeförordningen* kommissionens förordning (EG) nr /2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruketsfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU),

9) *kontrollförordningen* kommissionens förordning (EG) nr /2006 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1698/2005 i fråga om kontroller och tvärvillkor i samband med stöd för landsbygdsutveckling, och

10) *stöduppgiftslagen* lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992).

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om kännetecknen för funktionell och ekonomisk självständighet för en gårdsbruksenhet enligt 1 mom. 2 punkten.

4 §

Kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd

Jordbrukare kan beviljas följande stöd enligt EG:s landsbygdsförordning:

1) stöd för naturbetingade svårigheter i bergsområden och stöd i områden där det finns andra svårigheter (*kompensationsbidrag*) enligt artikel 37,

2) stöd för miljövänligt jordbruk (*miljöstöd för jordbruket*) enligt artikel 39,

3) stöd för djurens välbefinnande enligt artikel 40, samt

4) stöd för icke-produktiva investeringar enligt artikel 41.

Miljöspecialstöd för jordbruket och stöd för icke-produktiva investeringar kan beviljas en registrerad förening som är verksam inom en lokal aktionsgrupps område, om den lokala aktionsgruppen ger sitt bifall till att stödet beviljas.

Genom förordning av statsrådet bestäms om införandet av bidrag och stöd som avses i 1 mom. samt om stödformerna, stödområdena, stödbeloppet och det maximala stödbeloppet för varje enhet, de kostnader som ersätts samt om det årliga beviljandet av stöd inom ramen för de medel som anvisats i statsbudgeten och i form av stöd i enlighet med det landsbygdsutvecklingsprogram för Fastlandsfinland som Europeiska gemenskapernas kommission godkänt med stöd av EG:s landsbygdsförordning. Genom förordning av statsrådet bestäms dessutom närmare om de situationer där stöd kan beviljas en instans som avses i 2 mom.

5 §

Allmänna förutsättningar och villkor för beviljande av stöd

För beviljande av stöd enligt 4 § 1 mom. 1—3 punkten förutsätts att jordbrukaren för en viss tid förbinder sig att på sin gårdsbruksenhet iaktta de villkor som uppställts för stödet. För beviljande av stöd förutsätts dessutom att jordbrukaren iakttar tvärvillkoren. Bestämmelser om det nationella genomförandet av tvärvillkoren finns i miljöskyddslagen (86/2000), vattenlagen (264/1961), avfallslagen (1072/1993), naturvårdslagen (1096/1996), jaktlagen (615/1993), lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994), lagen om bekämpningsmedel (327/1969), foderlagen (396/1998), livsmedelslagen (23/2006), lagen om medicinsk behandling av djur (617/1997), djurskyddslagen (247/1996) och lagen om djursjukdomar (55/1980).

Miljöstöd för jordbruket kan beviljas jordbrukare som förbinder sig att genomföra

basåtgärder som främjar hållbart utnyttjande av förnybara naturresurser på landsbygden inom jordbruket. Stöd kan dessutom beviljas för tilläggsåtgärder som främjar det nämnda målet. Miljöspecialstöd för jordbruket kan beviljas jordbrukare som har en gällande förbindelse om basåtgärder inom miljöstödet för jordbruket och som genom avtal förbinder sig att iaktta stöd villkoren på sin gårdsbruksenhet. Miljöspecialstöd kan dessutom beviljas en instans som avses i 4 § 2 mom. och som genom avtal förbinder sig att iaktta stöd villkoren samt tvärvillkoren på det område som avtalet gäller.

Stöd för djurens välbefinnande kan beviljas jordbrukare som förbinder sig att iaktta grundvillkoren för djurens välbefinnande. Stöd kan dessutom beviljas på basis av tilläggs villkor som främjar det nämnda målet.

För beviljande av stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten förutsätts att det efter genomförandet av investeringen ingås ett avtal enligt 2 mom. om skötseln av föremålet. Dessutom förutsätts för beviljande av stöd att stöd villkoren iakttas inom det område som stödet gäller. Vid användning av stöd för förvärv av varor och tjänster samt upplåtande på entreprenad gäller vad som bestäms i lagen om offentlig upphandling (/).

Genom förordning av statsrådet bestäms om förbindelse- eller avtalsperiodens längd, frånträdande från förbindelser eller avtal samt om ändring, förfallande och överföring på en annan jordbrukare av förbindelser eller avtal inom de gränser som anges i EG:s landsbygdsförordning, genomförandeförordningen och kontrollförordningen. Genom förordning av statsrådet utfärdas dessutom närmare bestämmelser om de bas- och tilläggsåtgärder som införs inom miljöstödet för jordbruket och om de allmänna villkoren för dem, om de allmänna villkoren för kompensationsbidrag, de miljöspecialstöd och stöd för icke-produktiva investeringar som införs och om de allmänna förutsättningarna för beviljandet av dem, om grund- och tilläggs villkoren för det stöd för djurens välbefinnande som införs och om de allmänna förutsättningarna för beviljandet av stöd. Genom förordning av jord- och

skogsbruksministeriet bestäms om det tekniska genomförandet på jordbrukarens gårdsbruksenhet av de praktiska åtgärder som ingår i bas- och tilläggsåtgärderna inom miljöstödet samt om det tekniska genomförandet på avtalsområdet av de praktiska åtgärder som ingår i olika avtal om miljöspecialstöd. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestäms dessutom om det praktiska uppfyllandet inom jordbrukarens husdjursproduktion när det gäller grund- och tilläggs villkoren för stöd för djurens välbefinnande och om det tekniska genomförandet i praktiken när det gäller investeringar som omfattas av stöd för icke-produktiva investeringar.

6 §

Förutsättningar som gäller stödberättigande areal och antal djur

För beviljande av kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket förutsätts att jordbrukaren under hela förbindelse- eller avtalsperioden i sin besittning har minst tre hektar åkerareal som berättigar till stöd och om det är fråga om miljöstöd för jordbruket i anslutning till odling av trädgårdsväxter, minst ett halvt hektar åkerareal som berättigar till stöd och som används för odling av trädgårdsväxter.

Ett avtal om miljöstöd för jordbruket för skötsel av vårdbiotoper kan gälla endast andra arealer än åkrar. För ingående av avtal förutsätts att den areal som omfattas av avtalet är minst 0,30 hektar. Om avtalet gäller värdefulla objekt med liten areal, förutsätts att den areal som omfattas av avtalet är minst 0,05 hektar. I andra avtal som baserar sig på en plan och när avtalet kan gälla både åkerarealer och andra arealer skall den areal som omfattas av avtalet vara minst 0,30 hektar.

Miljöspecialstöd för jordbruket på grundval av ekologisk husdjursproduktion kan beviljas en jordbrukare som på sin gårdsbruksenhet och i sin besittning under hela avtalsperioden har husdjur till ett antal som motsvarar minst en djurenhet och som omfattas av ekologisk djuruppfödning enligt rådets förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion

av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel.

Stöd för djurens välbefinnande kan beviljas jordbrukare som under hela förbindelseperioden i sin besittning har minst tio djurenheter som berättigar till stöd.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om stödberättigande djurenheter och åkerarealer och andra stödberättigade arealer.

7 §

Förutsättningar som gäller stödtagarens ålder

För godkännande av förbindelse eller ingående av avtal förutsätts att den fysiska person som är sökande eller att hans eller hennes make är minst 18 år och högst 65 år den 31 december året innan förbindelse- och avtalsperioden börjar. För beviljande av stöd enligt 4 § 1 mom. 4 mom. förutsätts att sökanden eller att hans eller hennes make är minst 18 år och högst 65 år den 31 december året innan stödet söks.

En förbindelse av en person under 18 år kan dock godkännas, med denne kan ingås ett avtal eller denne kan beviljas stöd i det fall att personen har ingått äktenskap, idkar jordbruk som samägare tillsammans med sina föräldrar eller en av dem eller om det finns andra särskilda skäl att avvika från ålderskravet.

Om jordbruk och trädgårdsodling bedrivs av flera jordbrukare eller i form av en sammanslutning, förutsätts för beviljande av stöd att minst en jordbrukare, en medlem i sammanslutningen, en delägare eller en bolagsman uppfyller ålderskravet. Det förutsätts dock inte att ålderskravet uppfylls när stöd beviljas ett offentlighetsligt samfund, en förening, en stiftelse, en fångelselägenhet eller en skollägenhet.

8 §

Förutsättningar för utbetalning av stöd

För utbetalning av stöd enligt 4 § 1 mom. 1—3 punkten förutsätts att stödtagaren årligen lämnar in en skriftlig ansökan om utbetalning med en anmälan om jordbruksmark, annat område eller antalet

djur som uppgetts och godkänts som stödberättigande.

För utbetalning av stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten förutsätts att sökanden lämnar in en ansökan om utbetalning med uppgifter om de faktiska kostnaderna för investeringen. Stöd betalas högst för den andel av de godtagbara kostnaderna enligt ansökan om utbetalning som motsvarar det beviljade stödbeloppet.

För utbetalning av stöd förutsätts att det stödbelopp som utbetalas för förbindelse-, avtals- eller stödåret är minst 100 euro per stödtagare och per varje enskilt stöd.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för utbetalning av stöd. Närmare bestämmelser om de grunder som används vid beräkningen av den nedre stödgränsen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

9 §

Sänkning och förvägran av stöd

En förbindelse eller ett avtal behöver inte godkännas och stöd behöver inte beviljas, om förhållanden eller åtgärder, i syfte att få stöd, har getts en sådan form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syfte. En förbindelse eller ett avtal behöver inte godkännas, om sökanden mitt under förbindelse- eller avtalsperioden har frånträtt en motsvarande förbindelse eller ett motsvarande avtal och om det inte har gått två år sedan förbindelsen eller avtalet upphörde att gälla.

Stödet kunna sänkas eller stödet behöver inte betalas ut, om detta förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller om stödtagaren inte har iakttagit de stöd villkor som grundar sig på förbindelsen eller avtalet. Det belopp med vilket stödet minskas påverkas av allvaret hos, omfattningen av, uppsåtligheten hos och varaktigheten för försummelsen av stöd villkoren.

I den omfattning som förutsätts i EG:s landsbygdsförordning och kontrollförordningen utfärdas genom förordning av statsrådet närmare bestämmelser om grunderna för sänkning

och förvägran av stöd samt det belopp med vilket stödet minskas.

10 §

Stödtagarens anmälningsskyldighet

Stödtagaren skall lämna den myndighet som beviljar stöd korrekta och tillräckliga uppgifter om förutsättningarna för beviljande och utbetalning av stöd.

En jordbrukare, dennes rättsinnehavare eller en instans som avses i 4 § 2 mom. skall utan dröjsmål och senast inom tio arbetsdagar underrätta den myndighet som har beviljat stödet om sådana förändringar i förhållandena som gäller stödtagaren, förbindelsen eller avtalet, gårdsbruksenheten, husdjursproduktionen, animalieproduktionsdjuren eller den understödda verksamheten vilka kan påverka stödbeloppet eller medföra att stödet skall återkrävas eller dras in.

11 §

Förvaring av handlingar

En stödtagare skall förvara handlingar, anteckningar och intyg som gäller villkoren för stöd enligt denna lag i minst tre år efter det att förbindelse- och avtalsperioden upphörde. Om det är fråga om stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten, skall stödtagaren förvara motsvarande handlingar i tre år efter den sista utbetalningsdagen.

12 §

Ansökningsförfarande

Ansökan skall skriftligen lämnas in till den myndighet enligt 13 § 1 mom. inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenheten har sitt driftscentrum eller sin produktionsbyggnad. Om gårdsbruksenheten inte har något driftscentrum eller någon produktionsbyggnad, skall ansökan lämnas in till den myndighet enligt 13 § 1 mom. inom vars område jordbrukaren har sin hemort.

Ansökan som gäller stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten skall dock lämnas in till den arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde den icke-produktiva investeringen genomförs. Om sökanden är en instans som avses i 4 § 2 mom., skall ansökan om miljöspecialstöd för jordbruket lämnas in till den arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde det område som avtalet gäller kommer att finnas.

En ansökan eller någon annan handling i anslutning till ansökan om stöd som har lämnats in per post anses ha lämnats in i tid, om den har poststämplat som riktad till den behöriga myndigheten senast den sista dagen av den utsatta tiden.

Landsbygdsverket meddelar föreskrifter om de blanketter som skall användas vid ansökan om stöd, om ansökningstiden, om de handlingar och utredningar som skall fogas till ansökan, förbindelsen eller avtalet, om anmälan om areal och antal djur i ansökan, om hur ansökningarna tekniskt skall tillställas myndigheterna samt om hur ansökningarna skall tas emot hos myndigheten.

13 §

Beviljande av stöd

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet beslutar om godkännande av förbindelser. Arbetskrafts- och näringscentralen beslutar om ingående avtal om miljöspecialstöd för jordbruket och om beviljande av stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten.

Arbetskrafts- och näringscentralen skall begära utlåtande av den regionala miljöcentralen innan stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten beviljas och i de fall som anges särskilt genom förordning av statsrådet innan ett avtal om miljöspecialstöd för jordbruket ingås eller avtalet ändras på väsentliga punkter. Utlåtande begärs om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd eller ingå avtal med tanke på hållbart utnyttjande av naturresurserna och miljöns tillstånd. Arbetskrafts- och näringscentralen kan avvika från den regionala miljöcentralens utlåtande endast av synnerligen vägande skäl.

I de fall som anges särskilt genom förordning av statsrådet skall arbetskrafts- och näringscentralen begära utlåtagande av den lokala aktionsgruppen innan ett avtal om miljöspecialstöd för jordbruket ingås och innan stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten beviljas. Utlåtande begärs om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd med tanke på målen enligt den lokala planen. På basis av aktionsgruppens utlåtagande beslutar arbetskrafts- och näringscentralen om ingående av avtal om miljöspecialstöd och beviljande av stöd. Arbetskrafts- och näringscentralen kan avvika från den lokala aktionsgruppens utlåtagande endast av synnerligen vägande skäl.

Genom förordning av statsrådet bestäms om begäran om utlåtagande av den lokala aktionsgruppen eller den regionala miljöcentralen. Landsbygdsverket meddelar föreskrifter om de blanketter och beslutsformulär som skall användas när förbindelser eller avtal ingås och stöd beviljas.

14 §

Utbetalning av stöd

Beslut om utbetalning av stöd fattas av den myndighet som har beviljat stödet. Myndigheten sammanställer uppgifterna om betalningarna och tillställer dem Landsbygdsverket. Landsbygdsverket svarar för kontrollen och godkännandet av utgifterna samt erläggandet av betalningarna.

Landsbygdsverket meddelar föreskrifter om de blanketter och beslutsformulär som skall användas när stöd betalas ut, om behandlingen av betalningsmaterialet, om betalningssätten och om bokföringen av betalningarna.

15 §

Tillsyn

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt arbetskrafts- och näringscentralen har rätt att låta utföra sådana inspektioner som gäller dem som beviljar stöd och stödtagarna och som behövs för tillsynen över iakttagandet av

förutsättningarna och villkoren för beviljande, utbetalning och användning av stöd.

Om det förutsätts för att inspektion skall kunna utföras på ett ändamålsenligt sätt, kan de myndigheter som avses i 1 mom. anlita länsstyrelsen och den regionala miljöcentralen. Dessutom kan myndigheterna anlita en utomstående revisor. Revisorn skall vara en sådan revisor eller revisionsammanslutning som avses i revisionslagen (/) eller i lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (467/1999). Revisionsammanslutningen skall utse en ansvarig revisor för inspektionen. På de revisorer eller revisionsammanslutningar som utför inspektionsuppdrag tillämpas förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) samt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På de revisorer som utför inspektionsuppdrag tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. På skador som orsakats i samband med utförande av inspektionsuppdrag tillämpas skadeståndslagen (412/1974).

Stödtagaren är skyldig att utan ersättning för den som utför inspektion lägga fram alla behövliga räkenskapshandlingar och andra handlingar, varmed även avses motsvarande material som framställts eller lagrats med hjälp av automatisk databehandling eller på något annat sätt, samt att även i övrigt bistå vid inspektionen. I den omfattning som tillsynsuppgiften kräver har den som utför inspektion rätt att inspektera stödtagarens husdjursbyggnader, djur, odlingar och övriga områden som stödet gäller, produktions- och förädlingsanläggningar, lager samt övriga förutsättningar för att stöd skall beviljas och betalas ut. Inspektion får dock inte utföras i lokaler som omfattas av hemfriden.

Genom förordning av statsrådet bestäms om anlitaandet av länsstyrelsen och den regionala miljöcentralen vid tillsynen över olika stöd. Genom förordning av statsrådet bestäms dessutom om tillsynen över stöd villkoren i den omfattning som förutsätts i kontrollförordningen samt om förfarandet vid tillsynen, bestämmandet av de yttre och inre gränserna för bas- och jordbruksskiften samt om mätmetoderna, mätsätten,

mätnoggrannheten och toleransen.

16 §

Återkrav av stöd

Bestämmelser om återkrav, den ränta som beräknas på det belopp som återkravs och höjning av det belopp som återkrävs finns i 7 § i stöduppgiftslagen.

Beslut om återkrav fattas av den myndighet som har beviljat stödet. Beslutet om återkrav skall fattas utan obefogat dröjsmål efter det att den myndighet som har beviljat stödet fått kännedom om grunden för återkravet och senast inom tio år efter utbetalningen av den sista stödposten. Landsbygdsverket kan av särskilda skäl besluta att den ränta som avses i 7 § 3 mom. i stöduppgiftslagen skall lämnas helt eller delvis ouppburen, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning. Landsbygdsverket svarar för verkställandet av återkrav.

17 §

Avbrytande av utbetalningen av stöd och återkrav i vissa situationer

Utbetalningen av stöd för djurens välbefinnande skall avbrytas, om det på sökandens gårdsbruksenhet har utförts tillsyn som gäller animalieproduktionsdjur eller någon annan tillsyn och det som ett resultat av detta på initiativ av djurskyddsmyndigheten har inletts åtalsprövning som gäller brott enligt 17 kap. 14 eller 15 § i strafflagen eller förseelse enligt 54 § i djurskyddslagen.

Om sökanden eller en medlem i sökandens familjeföretag har dömts för något av brotten enligt 17 kap. 14 eller 15 § i strafflagen och de inte samtidigt har meddelats djurhållningsförbud enligt 17 kap. 23 § i nämnda lag, skall stödet för djurens välbefinnande återkrävas av sökanden eller skall stödet inte betalas för det kalenderår under vilket gärningen har uppdragats i samband med tillsyn och till följd av vilket åtalsprövning enligt 1 mom. har inletts.

Om sökanden eller en medlem i sökandens familjeföretag har dömts för något av brotten enligt 17 kap. 14 eller 15 § i strafflagen eller

en förseelse enligt 54 § i djurskyddslagen samt samtidigt meddelats djurhållningsförbud enligt 17 kap. 23 § i strafflagen, skall stödet för djurens välbefinnande återkrävas av sökanden eller skall stödet inte betalas med början det kalenderår under vilket gärningen har uppdragats i samband med tillsyn och till följd av vilket åtalsprövning enligt 1 mom. har inletts tills djurhållningsförbudet upphör att gälla.

18 §

Rätt att få uppgifter och utlämnande av uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, arbetskrafts- och näringscentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av andra myndigheter få sådana uppgifter om sökanden eller stödtagaren, dennes ekonomiska ställning och affärs- eller yrkesverksamhet eller uppgifter om andra förhållanden som är av betydelse för stödet vilka är nödvändiga för behandlingen av ärenden som gäller stöd. I fråga om rätt att få handlingar och uppgifter i anslutning till stöd gäller för dem som är anställda hos en myndighet och utför övervakning samt för auktoriserade inspektörer vad som bestäms i 4 § i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik.

Utän hinder av den sekretess som anges i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får de uppgifter om någon enskilds eller sammanslutnings ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemligheter eller en enskilds personliga förhållande som fås i samband med utförandet av uppdrag enligt denna lag lämnas ut

1) till statliga och kommunala myndigheter för utförande av uppdrag enligt denna lag,

2) till åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott, eller

3) om en internationell överenskommelse som är bindande för Finland förutsätter det.

Myndigheter som deltar i verkställigheten av denna lag har utan hinder av sekretessen

rätt att till jord- och skogsbruksministeriet för vidare utlämnande till Europeiska gemenskapens behöriga institutioner lämna ut sådana uppgifter som i övrigt är sekretessbelagda men som behövs vid tillsynen över att Europeiska gemenskapens lagstiftning har iakttagits.

19 §

Delgivning av beslut

Beslut av arbetskrafts- och näringscentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet kan delges enligt det förfarande som anges i 59 § i förvaltningslagen.

20 §

Avgiftsfria beslut

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighets eller arbetskrafts- och näringscentralens beslut om godkännande av förbindelse, ingående av avtal, beviljande av stöd, utbetalning av stöd och återkrav är avgiftsfritt för sökanden och stödtagaren. För arbetskrafts- och näringscentralens beslut med anledning av rättelseyrkande skall tas ut en avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

21 §

Tekniskt bistånd

I fråga om användning av tekniskt bistånd för att verkställa stöd enligt denna lag gäller vad som i eller med stöd av någon annan lag föreskrivs om verkställighet av stöd som beviljas för utveckling av landsbygden.

22 §

Samarbete mellan myndigheter

När det gäller verkställighet av miljöstöd för jordbruket och stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten samarbetar jord- och skogsbruksministeriet med miljöministeriet.

Om det är fråga om uppgifter som gäller enskilda fall och hänför sig till tillsyn över

och återkrav av stöd, är de statliga myndigheterna skyldiga att utan ersättning bistå jord- och skogsbruksministeriet och de myndigheter som lyder under ministeriet.

23 §

Ändringssökande

I ett beslut som kommunens landsbygdsnäringsmyndighet har fattat med stöd av denna lag får ändring inte sökas genom besvär. Ändring i kommunens landsbygdsnäringsmyndighets beslut får sökas genom ett skriftligt rättelseyrkande hos arbetskrafts- och näringscentralen inom 30 dagar från det att ändringssökanden fått del av beslutet. Behörig arbetskrafts- och näringscentral är den arbetskrafts- och näringscentral inom vars område gårdsbruksenheten eller huvuddelen av den är belägen. Ändring i ett rättelsebeslut eller något annat beslut som arbetskrafts- och näringscentralen har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvärsskriften eller rättelseyrkande kan även tillställas den myndighet i vars beslut ändring söks. Myndigheten skall tillställa besvärmyndigheten besvärsskriften eller rättelseyrkande samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande.

I ett beslut av landsbygdsnäringsnämnden i ett ärende som gäller återkrav eller förvägran av stöd som avses i denna lag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Annars får ändring i ett beslut av landsbygdsnäringsnämnden sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

24 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 200 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen

förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

25 §

*Övergångsbestämmelse om
Landsbygdsverket*

De befogenheter som föreskrivs för Landsbygdsverket i denna lag skall utövas av jord- och skogsbruksministeriet tills Landsbygdsverket har inrättats. Innan Landsbygdsverket inrättas kan i fråga om ärenden i vilka Landsbygdsverket skall meddela föreskrifter enligt denna lag utfärdas bestämmelser genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

26 §

Tillämpning av tidigare lagstiftning

De bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet skall tillämpas på ärenden som gäller beviljande, utbetalning, övervakning och återkrav av samt sökande av ändring i fråga om stöd som medfinansieras av Europeiska gemenskapen och som motsvarar stöd enligt denna lag vilka är anhängiga med stöd av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar (329/1999) när denna lag träder i kraft. Vid behandling av ärenden som gäller beviljande, utbetalning, övervakning och återkrav av stöd skall dock förfarandet enligt denna lag tillämpas, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

Helsingfors den 19 oktober 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*